

GLASNIK

reformacije

Broj 3, 2023.

POZNAVANJE BOGA

MOLITVENI TJEDAN, 1. - 10. PROSINCA 2023.

GLASNIK

reformacije

Broj 3, 2023.

U OVOM BROJU

Iz uredništva

Poznavanje Boga 3

Razgovor s Bogom

Kod kuće, u obiteljskom krugu i u javnosti - kakvu prednost imamo 4

Znanje koje ubija

Od dana Edena, uvijek je postojalo primamljivo "stablo" koje je trebalo izbjegavati..... 8

Poznaje li Bog tebe?

Sveznajući zna svaku našu misao i motiv 12

Pravi uzrok nevolja

Vrijeme je da dođemo na viši nivo da primimo Božji blagoslov za nas..... 16

Susret sa Spasiteljem

Isus je naša najveća potreba, naša najveća nada i naš jedini Spasitelj 20

Poznavati Boga ovdje i sada

Hod s Isusom nije samo budućnost - tu radost možemo imati na zemlji ... 24

Poznavanje Boga vječnog

Kako bismo živjeli vječno, Vječni mora prebivati u našim srcima 28

Pjesma

Nismo Te poznavali 32

POZNAVATI GA ZNAČI VOLJETI GA

Kako je predivan Spasitelj Isus naš Gospodin! Što Ga više poznajemo, to Ga više volimo. Zajedništvo s drugim vjernicima iste dragocjene vjere tada dolazi kao prirodan rezultat – a godišnji Molitveni tjedan pruža savršenu priliku da obogatimo svoje iskustvo u tom pogledu. Nije li Gospodin bio dobar prema nama tijekom prošle godine? Ne možemo to poreći. Bez Njegove milosti, ne bismo ni bili ovdje da se upravo sada pridružimo ovim posebnim čitanjima.

"U svojoj molitvi Ocu, Krist je svijetu pružio pouku koja će se čovjeku urezati u um i dušu. Rekao je: "A ovo je vječni život: spoznati Tebe, jedino pravog Boga, i onoga koga si poslao, Isusa Krista." (Ivan 17:3) To je pravo obrazovanje. Ono daje silu. Praktično poznavanje Boga i Isusa Krista, kojega je On poslao, preobražava čovjeka po ugledu na božansku sliku. To omogućuje čovjeku da zavlada sobom, da svaki nagon i svaku strast niže naravi pokori vlasti viših snaga uma. To znanje čini onoga koji ga ima Božjim sinom i baštinikom Neba. Ono ga dovodi u zajedništvo s umom Najvišega i otvara mu bogate riznice svemira."¹

Dok prolazimo kroz ova čitanja na temu "Poznavanje Boga", imajući doista žarku želju da Ga bolje upoznamo, možemo biti preko svake mjere obilno blagoslovljeni. Usredotočimo se na ovaj cilj, podijelimo čitanja i s drugima koji su možda izolirani ili vezani za kuću, i zapamtimo sljedeće datume:

Molitva s postom: subota, 9. prosinca

Prinos za misije: nedjelja, 10. prosinca

Neka svi i kao pojedinci i kao Crkva budemo istinski prožeti Duhom Svetim s mnogo dubljom spoznajom Boga i Krista kroz ovaj Molitveni tjedan!

¹ Kristove priče, str. 114.

GLASNIK reformacije
Glasilo Reformnog pokreta
adventista sedmog dana

God. LXVIII
Broj 3

Izlazi tri puta godišnje

ISSN 1333-1655
Odgovorni urednik: Boris Bosanac
Grafička priprema i dizajn: Igor Aradski

U GLASNIKU REFORMACIJE
izlaze članci biblijsko-religioznog,
moralno-poučnog i zdravstvenog
sadržaja te izvještaji o misionarskoj
djelatnosti naše crkve širom svijeta.
Rukopise, prijedloge, priloge
i eventualne promjene adresa
šaljite na adresu:

GLASNIK REFORMACIJE
Ribnička 12, 10110 Zagreb
Tel: 091 5446 554
e-mail: info@rpasd.hr

Prema mišljenju Ministarstva kulture
i prosvjete Republike Hrvatske,
Kl. ozn. 612-10/93-01-161,
Ur. broj: 532-03-1/7-93-01,
od 23. veljače 1993.,
Glasnik Reformacije
ne podliježe plaćanju osnovnog
poreza na promet.

Ilustracije:
Adobe Stocks na naslovnicama 3, 4, 8,
12, 15, 16, 19, 20, 24, 26, 28, 30, 32.

POZNAVANJE BOGA

POZNAVANJE BOGA

Odluka s kim razgovarati i s kim se sprijateljiti čini veliku razliku u nečijem životu. Društveni mediji donekle su promijenili stavove mnogih, budući da su to načini komunikacije koji su obično brzi i česti. U svakom slučaju, bilo putem društvenih mreža, telefonom, porukom, pismom ili osobno, komunikacija s dobrim, istinskim prijateljem može pružiti pravo ohrabrenje u životu. S druge strane, lažni prijatelj ili toksični poznanik može izazvati obeshrabrenje ili čak depresiju. Količina, intenzitet i učestalost interakcije čine razliku.

Možda imamo više izbora po ovom pitanju nego što možemo zamisliti. Određene stvari u životu su izvan naše kontrole, ali o drugima donekle možemo odlučiti. Apostol Pavao upozorava: "Ne zavaravajte se: zli razgovori kvare dobre običaje" (1. Korinćanima 15,33). "Ništa ne može učinkovitije osujetiti ozbiljne dojmove i dobre želje, nego druženje s taštim, nemarnim i izopačenim pojedincima... Ukoliko su privlačni i u svemu drugom, utoliko je opasniji njihov utjecaj koji šire na svoju okolinu, jer svoju privlačnost vješto koriste kako bi utjecali na druge."¹

NEVJEROJATAN KONTRAST

Što bi bilo pak, ako komuniciramo - i naučimo vrlo dobro poznavati - Onog koji je čist, svet i savršen? Kakav neusporedivi blagoslov! Bliskom komunikacijom s našim Stvoriteljem, naš duhovni život je angažiran i predan, naš moralni kompas ispravan, naše srce pročišćeno.

"Gospodin nas je pozvao iz svijeta da budemo osobiti, sveti ljudi. 'Da, ljubio sam te ljubavlju vječnom, zato sam te milosrdjem privukao.' (Jeremija 31:3.) Približavate li se doista Bogu? Ako je tako, budite uvjereni da vam se On približava."²

„Ako Gospodina imamo stalno pred sobom, ako dopuštamo svojem srcu da Mu se obraća

s hvalom i zahvaljivanjem, naš vjerski život stalno će se osvježavati. Naše molitve će dobiti oblik razgovora s Bogom kao što se razgovara s prijateljem. On će nam sam objavljivati svoje tajne. Vrlo često ćemo imati radosnu svijest o Isusovoj prisutnosti. Često će naše srce gorjeti u nama kad se On bude približavao da razgovara s nama kao što je to činio s Henokom. Kad se to ostvari u iskustvu kršćanina, u njegovom će se životu zapaziti jednostavnost, skromnost, krotkost i poniznost srca, osobine koje će svima s kojima dolazi u dodir pokazati da je bio s Isusom i da se naučio od Njega.³

To je ono za čim svijet gladuje i žeđa, ono što želi vidjeti. Ako nam nedostaje ovaj blizak odnos s Kristom – ova osobna povezanost s Njim – naši misionarski napor u Njegovo ime bit će uzaludni.

"Izljevanje Duha u danima apostola bila je »rana kiša«, i rezultat je bio veličanstven. Ali će »kasna kiša« biti još obilnija."⁴

Neka se danas ponovi iskustvo onih iz vremena rane kiše i to mnogo obilnije: "A kada vidješe Petrovu i Ivanovu neustrašivost, a uviđali su da su to ljudi neobrazovani i neuki, stadoše se čuditi, jer su ih prepoznali kao one koji bijahu s Isusom." - Djela 4:13

„Kada Božji narod ponizi dušu pred njim, pojedinačno tražeći Njegovog Svetog Duha svim srcem, s ljudskih će se usana čuti svjedočanstvo koje je predstavljeno u ovom stihu: 'Nakon ovih stvari vidjeh drugog anđela kako silazi s neba, imati veliku moć; i zemlja se rasvjetli od njegove slave.' Lica će biti obasjana ljubavlju Božjom; usne će biti dotaknute svetom vatrom govoreći: 'Krv Isusa Krista, Njegovog Sina, čisti nas od svakoga grijeha.'"⁵

Literatura:

¹ 3. *Svjedočanstvo*, str. 126.

² *Letters and Manuscripts*, vol. 6, Letter 31, 1889.

³ *Kristove priče*, str. 129, 130.

⁴ 8. *Svjedočanstvo*, str. 21.

⁵ *The Ellen G. White 1888 Materials*, str. 1008.

| Petak, 1. prosinca 2023.

Razgovor s BOGOM

—SASTAVLJENO IZ SPISA ELLEN G. WHITE

"Iskra Božjeg vlastitog života udahnuta je u ljudsko tijelo, čineći čovjeka živom dušom, nositeljem moralnih darova i dajući mu volju za usmjeravanje vlastitog djelovanja. On ima privilegiju postati dionikom božanske prirode. To će mu dati snagu da pobijedi zlo, i da ljubi i bira ono što je dobro. On ima savjest koja će, pod Božjom kontrolom, odobriti ispravno i osuditi krivo. I moći će, ako želi, imati zajedništvo s Bogom. Može hodati i razgovarati s Bogom kao što je to činio Henok. Ovo sveto prijateljstvo nije uskraćeno nikome tko vjeruje u Krista kao svog osobnog Spasitelja."¹

JEDNA OTVORENA VEZA

Henok je hodao s Bogom, i kad bi ga kušać napao, mogao je razgovarati s Bogom o tome. Nije imao "Pisano je", kao mi, ali je imao spoznaju o svom nebeskom Suputniku. Postavio je Boga svojim savjetnikom i bio je u bliskoj vezi s Isusom. Henok je bio počašćen na svom putu. Bio je prenesen na nebo bez da je video smrt. A oni koji će biti preneseni na kraju vremena bit će oni koji komuniciraju s Bogom na zemlji."²

„Bog nam govori preko prirode i otkrivenja, preko svoje providnosti i utjecaja svoga Duha. Ali, sve to nije dovoljno; neophodno je da i mi pred

Njime otvorimo svoje srce. Da bismo duhovno živjeli i imali duhovnu snagu, moramo održavati stvarnu vezu sa svojim nebeskim Ocem. Naše se misli mogu baviti Njime; mi možemo razmišljati o Njegovim djelima, dokazima Njegove milosti, Njegovim blagoslovima, ali, sve to još nije, u punom smislu riječi, održavanje veze s Njime. Da bismo stupili u vezu s Bogom, moramo poželjeti da Mu ispričamo nešto iz svog stvarnog života.

Molitva je otvaranje srca Bogu kao prijatelju. Ne zato što bi bilo neophodno da Mu otkrijemo što smo, već zato da bismo sebe ospesobili da Ga primimo. Molitva ne spušta Boga k nama, već nas uzdiže k njemu.³

„Naš nebeski Otac čeka da izlije na nas obilje svojih blagoslova. Naša je prednost da možemo obilato piti s izvora beskrajne ljubavi. Zar nije onda čudno što se tako malo molimo!

... Zašto bi sinovi i kćeri Božje okljevali da se mole, kada je molitva ključ u rukama vjere koji otvara nebeska spremišta u kojima se čuvaju neograničene zalihe Svemoćnoga? Ako se ne budemo neprestano molili i budno stražili, izložit ćemo se opasnosti da postanemo nemarni i da skrenemo s pravog puta...

Ako gajimo bezakonje u svom srcu, ako smo prionuli uz bilo koji grijeh koji nam je poznat, Gospod nas neće čuti; ali, molitva pokajničke, skrušene duše uvijek će biti prihvaćena. Kada ispravimo sva zla kojih smo svjesni, tada možemo biti uvjereni da će Bog odgovoriti na naše molbe.⁴

STALNI KONTAKT

„Nema vremena niti mesta koje bi bilo neprikladno da se uputi molitva Bogu. Ne postoji ništa što bi nas moglo spriječiti da podignemo svoje srce u duhu iskrene molitve. U mnoštvu na ulici, zaokupljeni poslovnim obavezama, mi možemo uputiti molitvu Bogu i zatražiti božansko vodstvo, kao što je to učinio Nehemija dok je iznosio

svoj zahtjev pred kraljem Artakserksom. Klijet razgovora može se naći ma gdje se mi nalazili.“⁵

„Iznesite Bogu svoje potrebe, svoje radosti, svoje tuge, svoje brige i svoja strahovanja. Vi Ga ne možete preopteretiti; vi Ga ne možete zamoriti. Onaj koji je izbrojao vlasti na vašoj glavi nije ravnodušan prema potrebama svoje djece. „Jer Gospod je pun samilosti i milosrđa.“ (Jakov 5:11) Njegovo srce puno ljubavi dirnuto je našim žalostima, čak i kada samo govorimo o njima. Iznesite mu sve što zbumuje vaš um. Onome koji u svojoj ruci drži svjetove i upravlja svim poslovima svemira, ništa nije suviše teško nositi. Ništa od onoga što se na bilo koji način tiče našega mira, za Njega nije suviše neznatno da bi mu ostalo neopaženo. Nema nijednog poglavlja u našem iskustvu koje bi za Njega bilo suviše mračno za čitanje; nema problema koji bi za Njega bio pretežak i nerješiv.“⁶

PITAJ, TRAŽI, KUCAJ

„Tražite!“ To traženje pokazuje da ste svjesni svoje potrebe. Budete li tražili u vjeri, primit ćete. Gospod je dao svoju riječ, a ona ne može iznevjeriti. Kad Mu se približite s pravom skrušenošću, ne trebate misliti da ste drski ako tražite ono što je obećao. Kad tražite blagoslove koji su vam potrebni za usavršavanje karaktera po uzoru na Krista, Gospod vas uvjera da je vaša molba u skladu s obećanjem i da će biti ispunjena. To što osjećate i znate da ste grješni dovoljan je razlog da tražite Njegovu milost i suočenje. Uvjet da možete doći k Bogu nije da budete sveti, nego želja da vas On očisti od svakoga grijeha i opere od svih bezakonja. Naša velika potreba, naše stanje potpune bespomoćnosti, koje čini prijeko potrebnima Boga i Njegovu spasonosnu silu, i sad i uvijek nam daje pravo da se molimo.

„Tražite!“ Nemojte željeti samo Njegov blagoslov, nego i Njega samog. „S Bogom ti se sprijatelji i pomiri i vraćena će ti opet biti

sreća.“ (Job 22:21) Tražite i naći ćete! Bog vas traži, a sama želja da dođete k Njemu nastaje pod utjecajem privlačne sile Njegova Duha. Pokorite joj se. Krist se zauzima za iskušane, zalutale i malovjerne. Želi ih uvesti u zajednicu sa sobom: „... ako Ga budeš tražio, dat će ti se da Ga nađeš.“ (1. Ljetopisa 28:9.)

„Kucajte!“ Dolazimo k Bogu po osobitom pozivu, a On nas čeka da bi nam poželio dobrodošlicu u svojoj prijamnoj dvorani.

... Oni što čeznu za Božjim blagoslovom neka zakucaju i zatim pričekaju pred vratima milosti govoreći s čvrstom uvjerenosti: Ti si, Gospodine, kazao: „Jer svaki koji moli, prima; tko traži, nalazi, i tko kuca, otvara mu se.“ (Matej 7:8)⁷

Stariji Brat našeg ljudskog roda je pokraj vječnog prijestolja. On promatra svaku dušu koja svoje lice okreće prema Njemu kao Spasitelju. On iskustveno poznaće slabosti ljudskog roda, zna koje su naše potrebe i gdje počiva težina naših kušnji; jer On je bio iskušan u svemu kao i mi, osim grijeha. On bdi nad tobom, Božje dijete, koje strepiš. Jesi li u kušnji? On će te oslobođiti. Jesi li slab? On će te ojačati. Jesi li u neznanju? On će te prosvijetliti. Jesi li ranjen? On će te izlječiti.⁸

NAJVEĆE POŠTOVANJE

„Poniznost i strahopoštovanje trebaju obilježiti ponašanje svih koji dolaze u Božju prisutnost. Mi pred Njega možemo stupiti sa sigurnošću u Isusovo ime, ali ne smijemo pristupati s drskom uobraženošću, kao da je On ravan nama. Postoje oni koji se velikom, svemoćnom, svetom Bogu, koji stanuje u nepristupačnoj svjetlosti, obraćaju kao nekome tko je jednak ili čak i podređen njima.“⁹

„Dolazi do sve većeg porasta nepoštovanja prema našem Stvoritelju, i sve se više zanemaruje Njegova veličina i Njegova uzvišenost. Ali Bog nam se obraća u ovim posljednjim danima...

Kada se začuje tih i tanak glas koji slijedi nakon vihora i oluje

koja je rušila stijene, neka svi prekriju svoja lica, jer Bog je vrlo blizu. Neka se sakriju u Isusu Kristu, jer On je njihovo sklonište. Rascjep u stijeni zaklonjen je Njegovom vlastitom probodenom rukom dok ponizni sluga čeka priklonjen da čuje što Gospod govori svome služi.¹⁰

VELIKA PRIVILEGIJA

Divno je što mi, nedostojni i grešni smrtnici, možemo upućivati Bogu svoje molitve sa uspjehom. Što može čovjek više željeti nego da je sjedinjen sa beskonačnim Bogom? Iako slab i grešan, čovjek ima povlasticu da razgovara sa svojim Stvoriteljem. Možemo izgovoriti riječi koje dopiru do prijestola Cara svemira. Možemo putem razgovarati s Isusom, i On nam govori: "Ja sam ti s desne strane."

Mi možemo razgovarati sa svojim Bogom u svojim srcima i živjeti u zajednici s Isusom. Iako zaokupljeni običnim, svakodnevnim poslom, možemo težnje svoga srca slati Bogu jednim uzdahom, tako da nas ljudsko uho ne čuje; ali ta riječ ne umire, ne gubi se. Ništa ne može ugušiti težnju duše. Ona se diže iznad ulične buke, iznad huke strojeva. Bog je onaj kome mi gorimo, i On nas čuje.

Tražite, dakle; tražite, i primit ćete. Tražite poniznost, mudrost, hrabrost, veću vjeru! Na svaku iskrenu molitvu doći će odgovor. Možda taj odgovor neće doći u željenom obliku ili u očekivani čas; on će ipak doći na način i u vrijeme koje će najbolje odgovarati vašim potrebama. Na molitve koje upućujete Bogu u samoći, u nevolji ili kada ste umorni, Bog će vam odgovoriti ne uvijek kako vi očekujete, ali uvijek za vaše dobro.¹¹

"Put do Božjeg prijestolja uvijek je otvoren. Ne možete uvijek biti na koljenima u molitvi, ali vaše se tihе molbe mogu stalno uzdizati Bogu za snagu i vodstvo. Kada budete u iskušenju, a to će se događati, možete pobjeći u tajno mjesto Svevišnjega. Njegove vječne ruke bit će pod vama..."

Molite se s poniznim srcem. Često tražite Gospodina u molitvi. Na skrovitom mjestu, sami, oko će vidjeti Isusa i uho će se otvoriti Isusu. Izlaziš iz tajnog mesta molitve kako bi prebivao pod sjenom Svetogućega. Kušnje dolaze, ali ti se sve više i više približavaš Kristu i stavljаш svoju ruku u Njegovu ruku. Tada stječeš bogato iskustvo, odmarajući se u Njegovoj ljubavi i radujući se Njegovoj milosti. Brige, nedoumice i tjeskoba nestaju, a ti se raduješ u Isusu Kristu. Duša je brza čuti Očev glas, i vi ćete komunicirati s Bogom. Sve kritike su odbačene, svako osuđivanje drugih je izgnano iz duše.¹²

JAVNA MOLITVA

"Svi bi trebali osjećati kršćansku dužnost biti kratki u molitvi. Kažite Gospodu ono što želite ne obilazeći čitav svijet. U privatnim molitvama možemo se svi moliti koliko nam je drago i biti opširni koliko god to želimo. Možemo se moliti za sve rođake i prijatelje. Soba je mjesto gdje se iznose sve osobne teškoće i iskušenja. Zajednički sastanak u slavu Božju nije mjesto na kome se izljejavaju tajne srca..."

Postoje, bojim se, ljudi koji ne iznose svoje osobne nevolje u privatnoj molitvi, nego čekaju da to saopštite na sastancima za molitvu i stoga nekoliko dana pripremaju svoju molitvu. Takvi su prava opasnost za molitvene skupove. Oni ne zrače nikakvu svjetlost, nikoga ne podižu. Njihove hladne, ledene molitve i duga svjedočanstva bacaju sjenku na sve. Svi se raduju kad oni završe i skoro je nemoguće osloboediti se ledenosti i tame koje oni donose na sastanak svojim molitvama i opomenama. Prema svjetlosti koja mi je dana, naši sastanci trebali bi biti duhovni i društveni, i ne suviše dugi. Rezerviranost, oholost, taštinu i strah od ljudi treba ostaviti kod kuće. Na ove sastanke ne smijemo ponijeti sitna razmimoilaženja i predrasude. Kao u kakvoj

složnoj obitelji, jednostavnost, blagost, povjerenje i ljubav trebaju vladati među braćom i sestrama koji se tu sastaju kako bi se, sjedinivši svoje svjetiljke, okrijepili i osnažili.¹³

PRIVATNA MOLITVA

"Nije dovoljna samo molitva u obitelji ili u Božjem domu. Vrlo je važna i tajna molitva. U samoći, duša je otkrivena sveznajućem oku Božjem, koje ispituje sve naše pobude. Tajna molitva! Kako je ona dragocjena! Općenje duše s Bogom! Tajnu molitvu treba čuti samo Bog. Nijedno znatiželjno uho ne smije čuti teret duše molitelja. U tajnoj molitvi duša je slobodna od okolnih utjecaja i uzbuđenja. Ona se smjerno, ali žarko uzdiže k Bogu. Tajna molitva se često zbog vrlo bučnog glasa izobličuje i gubi svoju dragocjenu namjenu. Umjesto blagog, smirenog povjerenja, umjesto tihog, smjernog općenja duše s Bogom, podiže se ton glasa, uzbuđenje raste pa molitva gubi svoj blagi, sveti utjecaj. Nastaje bura osjećaja i riječi, usred koje je nemoguće čuti onaj tihi, tanak glas koji govori duši u tajnoj, istinskoj usrdnoj molitvi. Tajna molitva, ako se pravilno primjenjuje, rađa mnogo dobra. Ali molitva pred cijelom obitelji i susjedima nije tajna molitva, makar je mi smatrali takvom i iz nje se ne prima božanska snagu. Blagodatan i trajan će biti utjecaj koji dolazi od Onoga koga tražimo u tajnosti, jer je Njegovo uho otvoreno za molitvu koja dolazi iz srca. Duša opći s Bogom pomoću spokojne, jednostavne vjere, skupljajući zrake svjetlosti koje će je osnažiti i podržati u sukobu sa Sotonom. Bog je naša tvrđava."¹⁴

"Na osamljenom mjestu molitve, gdje nas može vidjeti samo Božje oko i čuti samo Njegovo uho, možemo izljevati sve svoje najskrivenije želje i čežnje Ocu, punom neizmjerne milosti. Dok duša u miru i spokoju čeka, glas koji nikad nije propustio odgovoriti na vapaj nevoljnika, progovorit će i našim srcima..."

Oni koji se u osami obraćaju Bogu iznoseći Mu svoje potrebe i tražeći pomoć, neće se moliti uzalud.”¹⁵

PRIMJER MOLITVE

„Naš nebeski Oče, dolazimo pred Tebe u ovom trenutku onakvi kakvi jesmo -siromašni, potrebiti i bespomoćni - osim ako naš slučaj ne uzmeš u Svoje ruke. Ti si rekao: ‘Neka se uhvati za Moju snagu i pomiri se sa Mnom: i on će se pomiriti sa Mnom.’”

Neka molba ove zajednice dođe pred Tebe u ovom trenutku kao sila pred Tvoj prijestol. Znamo da naš Spasitelj stavlja svoje ruke pred Tebe, govoreći: “Urezao sam ih na dlanovima svojih ruku.” O Bože, molimo Te, Kristovom ljubavlju, da primiš naše molitve za one koji odlaze. Oni ne znaju što ih čeka, ali imaju Tvoje obećanje da će Tvoja pravednost ići pred njima, i da će slava Gospodnja biti njihov zaštitar.

Spasitelju, mi te volimo, i želimo da se u Tvoje stado okupi svaka duša koju je moguće spasiti. Molimo te, prožmi cijelu zajednicu svojom svetošću ovog subotnjeg dana. Neka nebeska svjetlost obasja Tvoj narod. Neka Sveti Duh počiva na onima koji će nas napustiti. Gospode, rekli smo im da ćemo se moliti za njih; i sada iznosimo svoje molitve u njihovo ime, moleći se da im pomogně obući svu Božju opremu. Stavi ih pod svoju skrb, Gospode, i pripremi ih za službu. O, Gospodaru moj, otvori im vrata na koja mogu ući. Ovdje su neki koji se pripremaju otići u Kinu.

Osporobi ih za službu, Gospode; daj im hrabrost; i pripremi put pred njima. Učili su kako prenijeti Božju istinu ljudima svoje narodnosti. Hoćeš li im pomoći, Oče?

Molim te, Gospode, da probudiš Crkvu kao nikada prije. Potakni njihova srca. Mnogi od njih se sada nalaze u paraliziranom stanju, jer su učinili tako malo; ali kada počnu koristiti svoje sposobnosti za Tebe, znamo da ćeš im dati svoju oživljujuću moć. O nebeski Oče, molim te da, poradi Isusa iz Nazareta, blagosloviš cijelu ovu zajednicu. Neka grešnici u Sionu osjete Božju moćnu силu na sebi. Neka drhte pred Tobom, da Te ne zanemare tražiti dok nije prekasno. Molim te, otvori njihova srca da prime Spasitelja, koji je kucao, kucao i kucao, sve dok mu se kosa na glavi ne smoči od noćne rose. O, moj Oče, molim te, u Kristovo ime, djeluj na svako srce u ovoj zajednici!

Molim te, da se otkrije spasenje Božje i da oni među nama koji su svojim donacijama nesebično pomogli djelu, ne postanu umorni u činjenju dobra. Znamo da im dolazi poziv za pozivom; ali Oče, Ti im daješ dar za darom, i daješ im blagoslove rose, sunca i kiše, čineći njihova polja plodnima.

Molim Te, nebeski Oče moj, da obilni blagoslov neba padne na ovu zajednicu kada, nakon što se vrate svojim domovima, pokušaju na svoj skroman način posjetiti svoje susjede, pomoći bolesnima i vršiti misionarski rad gdje god se nalazili.

O, moj Oče, gledam upravo u

Tebe. Čuo si moje molbe puno puta. Vjerujem u Tebe; radujem se u Tebi; i znam da će Tvoja riječ biti potvrđena.

Blagoslovi grešnike ovdje. Blagoslovi i mlade. Dok idu u naše škole da se obrazuju, pripremi ih da postanu misionari za Boga. Prihvati ih takve kakvi jesu. Okruži ih rukama svoje milosti i voli ih bez zadrške, i Tvoje sveto ime će biti proslavljenko kada Ti okupiš ljudsku obitelj kući- kad se ujedinimo kao članovi kraljevske obitelji, djeca nebeskog Kralja.

Oh, zahvaljujem Ti što imamo Boga koji čuje molitve; što imamo Spasitelja koji suosjećaja s našim slabostima i što imamo privilegiju raditi na spasenju duša. Blagoslovi naše pastore; prožmi ih Svojom snagom. Neka Duh Sveti siđe na njih. Neka se nebo otvori, neka se otkrije svjetlost Tvoje slave i neka se zna da postoji Bog u Izraelu koji čuje i uslišava molitve.

A sada sve predajemo Tebi. Znamo da će ovi misionari biti čuvani Tvojom moći; jer samo ih Ti možeš čuvati; i Tvoje će blagoslovljeno ime imati svu hvalu, svu slavu, sada i zauvjek. Amen.”¹⁶

Literatura:

¹ The Signs of the Times, August 26, 1897.

² The Signs of the Times, November 11, 1897.

³ Put Kristu, str. 97.

⁴ Put Kristu, str. 99, 100.

⁵ Put Kristu., str. 103.

⁶ Put Kristu str. 105.

⁷ Misli s Gore blagoslova, str. 130, 131.

⁸ Želja vjekova, str. 329.

⁹ Patrijarsi i proroci, str. 252.

¹⁰ Odabранe poruke, knj. 2, str. 315, 316.

¹¹ Poruka mladima, str. 173, 174.

¹² In Heavenly Places, str. 86.

¹³ 2. Svjedočanstvo, str. 578.

¹⁴ 2. Svjedočanstvo, str. 189.

¹⁵ Misli s Gore blagoslova, str. 84, 85.

¹⁶ Manuscript Releases, vol. 4, str. 294–296.

“On bdi nad tobom, Božje dijete, koje strepiš.
Jesi li u kušnji? On će te oslobođiti. Jesi li slab?
On će te ojačati. Jesi li u neznanju? On će te
prosvijetliti. Jesi li ranjen? On će te izlijеčiti.”

5 | Subota, 2. prosinca 2023.

Znanje koje UBIJA

— ROLLY C. DUMAGUIT

1. potpredsjednik Generalne konferencije

KRIZA U EDENU

U edenskom su vrtu bila dva posebna stabla, svako od njih je Bog posadio za posebnu namjenu. Prvo je bilo stablo života s ljekovitom snagom - izvor mladosti i besmrtnosti, dok je drugo bilo stablo koje će dati spoznaju dobra i zla. Eva je jela plod s ovog drugog stabla kad ju je zmija prevarila, misleći da postoji nešto skriveno što bi ih moglo učiniti mudrima, pa čak i učiniti da postanu poput Boga. Umjesto da vjeruje i povjeri se Bogu, ona nije imala

povjerenje u Njegovu dobrotu i cijenila je Sotonine riječi.¹

“Ovdje je otac laži iznio svoju tvrdnju u izravnoj suprotnosti s izraženom Božjom riječi. Sotona je uvjeravao Evu da je stvorena besmrtnom i da ne postoji mogućnost da umre. Rekao joj je da Bog zna da će, ako ona i njezin muž jedu s drveta spoznaje, njihovo razumijevanje biti prosvijetljeno, prošireno i oplemenjeno, čineći ih jednakima sa Njim.”²

“Nakon Adamova prijestupa, on je isprva zamišljaо da osjeća uzdizanje u novu i višu

egzistenciju. No ubrzo ga je pomisao na njegov prijestup prestravila. Zrak koji je bio blage i ujednačene temperature kao da ih je ohladio. Posrnuli par je osjetio grijeh. Osjetili su strah od budućnosti, osjećaj oskudice, golotinju duše. Slatka ljubav, mir, i sretno, zadovoljno blaženstvo, kao da su bili uklonjeni iz njih, a na njihovo mjesto došla je želja za nečim što nikad prije nisu iskusili. Tada su prvi usmjerili svoju pozornost na vanjštinu. Nisu bili odjeveni, već su bili obasjani svjetlošću kao i nebeski anđeli. Ovo svjetlo

koje ih je obavijalo je nestalo. Kako bi se oslobođili osjećaja nedostatka i golotinje koju su shvatili, njihova je pozornost bila usmjerena na traženje pokrivača za svoje tijelo; jer kako bi se mogli susresti s pogledom Boga i anđela goli?

Njihov je zločin bio sada pred njima u svom pravom svjetlu. Njihovo kršenje izričite Božje zapovijedi poprima jasniji karakter. Adam je osudio Evinu ludost što je ostavila njegovu stranu i što ju je prevarila zmija. Oboje su si laskali da Bog, koji im je dao sve da budu sretni, ipak može opravdati njihovu neposlušnost, zbog svoje velike ljubavi prema njima, i da njihova kazna ipak neće biti tako strašna.”³

Sada se u njihovom biću razvila nova sklonost. Formirala se sklonost zлу - sklonost koja ih je sada zarobila. Eksperimentirali su s novom razinom grješnosti. Nova razina znanja da čine krivo. **”Tako su i Adam i Eva bili obrađivani od sotone sve dok ograničenje koje im je Bog postavio nije bilo raskinuto, i njihov odgoj počeo da se formira pod utjecajem učitelja laži da bi stekli saznanje koje im je Bog u svojoj milosti uskratio – saznanje o posljedicama prijestupa.”⁴**

PRIJE POTOPOA

“Ljudski rod ipak je zadržao veći dio svoje prvobitne snage. ... Bilo je mnogo divova, ljudi visoka rasta i velike snage, poznatih po svojoj mudrosti, vještih izumitelja prekrasnih i umješnih djela, ali njihova krivnja zbog popuštanja uzdama pokvarenosti bila je razmjerna njihovoj vještini i umnim sposobnostima.

Bog je ove pretpotpone ljude obasuo bogatim darovima, ali oni su iskoristili Njegovu darežljivost da proslave sebe i pretvorili je u prokletstvo usmjeravajući svoju ljubav na darove umjesto na Darodavca...

Budući da nisu željeli spoznavati Boga, oni su ubrzo počeli poricati njegovo postojanje. Divili su se prirodi umjesto Bogu prirode. Veličali su ljudski genij, obožavali djela

vlastitih ruku i svoju djecu učili da se klanjaju rezanim kipovima.

Ljudi su zanemarili znanje o Bogu i obožavali su djela svoguma, a posljedica je bila da su postajali sve pokvareniji. .... Ako se um nikada ne uzdigne iznad razine čovječanstva, ako ga vjera ne uzdigne da razmišlja o beskonačnoj mudrosti i ljubavi, čovjek će neprekidno tonuti sve dublje. ...Bog je ljudima dao svoje zapovijedi kao pravilo života, ali oni su prestupili njegov Zakon, a posljedice su pojava svih vrsta grijeha. Ljudska je pokvarenost bila otvorena i smjela, i pravda je gažena, a vika se potlačenih podizala do neba.”⁵

Kasnije su istražili zabranjeno znanje o pogrešnim bračnim vezama:

“Protivno prvobitnoj božanskoj uredbi mnogoženstvo je rano uvedeno. Gospod je Adamu dao jednu ženu i time pokazao svoju volju u tom pogledu. Ali ljudi su nakon pada odlučili slijediti svoje grješne želje, a kao posljedice toga, brzo su se širili zločin i bijeda. Nisu se poštivali ni bračni odnosi ni vlasnička prava. Tko god je žudio za ženom ili posjedom svog bližnjeg, uzimao ih je silom, i ljudi su likovali u svojim nasilnim djelima. Uživali su u ubijanju životinja, a korištenje mesa u prehrani činilo ih je još surovijim i krvožednijim, sve dok se i prema ljudskom životu nisu počeli odnositi sa zapanjujućom ravnodušnošću.”⁶

Istraživanje tog zabranjenog znanja o seksualnosti nije završilo samo na poligamiji. “Ako je postojao jedan grijeh iznad drugog koji je pozvao na uništenje rase potopom, bio je to najniži zločin spajanja čovjeka i zvijeri koji je unakazio sliku Božju i posvuda izazvao zbrku. Bog je namjeravao uništiti potopom tu moćnu, dugovječnu rasu koja je pred Njim pokvarila svoje puteve.”⁷

Nastavila se potraga za novim i naprednim znanjem. Ali znanje za kojim su žudjeli izmislio je otac laži. Ubrzo je svaka mašta njihovih srca neprestano bila samo zla, pa je Gospod rekao Noi: “Kraj svakog bića došao je

preda mnom; jer je zemlja po njima puna nasilja; i evo, uništiti će ih sa zemljom” (Postanak 6:13). Nitko nije izbjegao posljedice pogrešne upotrebe znanja. Svi su umrli osim Noe i njegove obitelji.

BABILONSKA KULA

Nakon što su se potopne vode smirile, “oni koji su željeli zaboraviti svog Stvoritelja i odbaciti stegu Njegovog zakona osjećali su stalnu ljutnju zbog učenja i primjera svojih bogobojsnih suradnika, te su nakon nekog vremena odlučili odvojiti se od štovatelji Boga...

“Tu su odlučili izgraditi grad, a u gradu kulu takve nevjerljive visine da ona postane svjetsko čudo. Ti poduhvati su bili osmišljeni kako bi se spriječilo raseljavanje ljudi. Bog je ljudima naredio da se rasprše po Zemlji, da je napuče i pokore, ali su graditelji Babilona odlučili držati narod zajedno, i osnovati monarhiju koja bi naposljetku obuhvatila cijelu Zemlju...

Stanovnici ravnice Šinar nisu vjerovali Božjem savezu prema kojem On neće opet potopom uništiti Zemlju. Mnogi su među njima poricali Božje postojanje, a potop pripisali djelovanju prirode. Drugi su vjerovali u Vrhovno biće i da je On bio taj koji je uništio pretpotpni svijet, a njihova su se srca, kao i Kajinova, pobunila protiv Njega. Jedan je cilj građenja kule bio da se očuva vlastita sigurnost u slučaju drugog potopa. Dižući građevinu iznad razine koju je dosegao potop, oni su mislili da će biti izvan dohvata opasnosti.”⁸

Izmisljena su nova znanja o arhitekturi i konstrukcijskom dizajnu. Razvijeno je i znanje za organiziranje i usmjeravanje ogromnog mnoštva ljudi za izgradnju ove masivne kule. Ubrzo je uveden novi stil monarhijske vlasti, čime je jedna osoba postala kralj, a njihov grad metropolom univerzuma u prkos Bogu.

“Međutim, posao koji je tako dobro napredovao iznenada je stao. Anđeli su bili poslani da osuđete namjere graditelja. Kula je sezala u visine te je tako radnicima na vrhu bilo

nemoguće direktno komunicirati s onima u podnožju. Stoga su na različitim tačkama postavljeni ljudi da primaju poruke i onima ispod sebe prenose zapovijesti o potrebnom materijalu ili ostale upute u vezi s poslom. Dok su vjesnici prenosili poruke jedan drugom, njihov se jezik pomiješao, tako da su tražili građu koja nije bila potrebna, a često su je slali u suprotnom smjeru. Nastala je zbumjenost i pometnja. Cijeli posao je stao. Nije više bilo skладa i suradnje. Graditelji nisu mogli objasniti čudno međusobno nerazumijevanje, i u svom bijesu i razočaranju oni su se međusobno ukoravali. Njihova suradnja završila je sukobom i proljevanjem krvi. Munje s neba, kao dokaz Božjeg nezadovoljstva, srušile su gornji dio kule i bacile ga na zemlju. Ljudi su bili prisiljeni da shvate kako postoji Bog koji vlada Nebom.”⁹

U PUSTINJI

Kada je Bog izbavio svoj narod iz Egipta, Egipćani - uključujući faraona - priznali su da je Bog Izraelov moćan i živi Bog. Izraelci su bili čudesno izbavljeni iz ropstva kako bi postali slobodni, sretni i zdravi ljudi koji će služiti samo Njemu. Dao im je zakone koji će njima upravljati i propise koji će voditi njihov duhovni put. Umjesto da ih odvede ravno u Kanaan za samo dva tjedna vodio ih je kroz pustinju četrdeset godina kako bi iskušao njihove karaktere i pomogao im da saznaju više o Božjem karakteru.

Došavši do planine Sinaj, Gospodin je Mojsiju dao Deset zapovijedi. Dok su čekali Mojsijev povratak s brda, Izraelci su postali nemirni i nervozni zato što je Mojsijev dolazak odgođen. Bili su odlučni da ne idu naprijed u obećanu zemlju nego da se povuku natrag u Egipat i konačno su odlučili napraviti kip zlatnog teleta kao svog boga koji će ih voditi. Budući da je Aron bio drugi zapovjednik, ljudi su zahtjevali da to učini on.

“Aron se bojao za vlastitu

sigurnost; i umjesto da se plemenito zauzme za Božju čast, popustio je pred zahtjevima mnoštva... Napravio je liveo tele, oponašajući egipatske bogove. Narod je proglašio: ‘Ovo su tvoji bogovi, Izraele, koji su te izveli iz zemlje egipatske.’ A Aron je sramotno dopustio tu uvrednu Jahvi. Učinio je i više. Vidjevši s kakvim je zadovoljstvom primljen zlatni bog, podigao je oltar pred njim i objavio: ‘Sutra je blagdan Gospodu.’... Pod izlikom da održavaju ‘Gozbu Gospodnju’, predali su se proždrljivosti i razuzdanom veselju.”¹⁰

Umjesto da svoju vjeru usmjere na spoznaju i odanost pravom Bogu tijekom ovog vremena čekanja, oni su se okrenuli prihvaćati spoznaju o lažnom bogu. Napravili su gozbu koja je završila u zabranjenom znanju proždrljivosti, razuzdanosti i veselja. Ljubav prema užicima prikrivena “oblikom pobožnosti”! Religija koja dopušta ljudima da se, dok drže obrede štovanja, posvete sebičnom ili čulnom zadovoljenju, bila je ugodna mnoštву u danima Izraela. A tu je bio i popustljivi Aron, koji je, dok je držao položaje autoriteta u crkvi, popuštao željama neposvećenih, potičući ih na grijeh.

Na vrhuncu njihovog divljeg, razuzdanog slavlja, Mojsije je stigao u tabor s dvije kamene ploče i video Izraelce kako se klanjaju zlatnom teletu. Njegov se gnjev silno razbuktao, pa je bacio kamene ploče, razbio ih, spalio zlatno tele, samljeo ga u prah, prosuo po potoku i natjerao ljude da ga piju kako bi pokazao potpunu bezvrijednost lažnog boga kojem su se klanjali.

Iznova i iznova se ponavlja tendencija prihvatanja znanja koje je dao otac laži. U ovom su slučaju ljudi ignorirali svemoćnog Boga i umjesto toga odlučili prihvatiću izopačenu ideju da bi ih nijemi, nepomični egipatski bog isklesan u rastaljenoj skulpturi mogao odvesti natrag u Egipat. Ovdje

možemo vidjeti da je takvo znanje završilo u uništenju.

PRI MESIJINOM DOLASKU

“Hebreji su bili izabrani Božji narod. Njihova je zajednička nada bila da će Mesija doći da ih osloboди od ropstva rimskoj sili. Međutim, prava svrha Spasiteljeve misije obznanjena je kroz službe u svetištu. Svaki žrtveni prinos nagovijestio je dolazak Spasitelja. Jagajac i službe upućivale su na Krista. Gledajući ove službe, oni koji su željeli istinsku spoznaju Boga shvaćali bi da je On došao spasiti svoj narod od njihovih grijeha.

Proroci su o tome otkrili mnoge pojedinosti tijekom stoljeća, a židovski vođe nisu zanemarili čudesno Kristovo rođenje. Čuli su vijest o pastirima i posebnom dolasku mudraca. Susreli su Isusa u sinagogi kad mu je bilo dvanaest godina i bili su zapanjeni Njegovim znanjem o proročanstvu unatoč tome što nije pohađao rabinsku školu. Vidjeli su Njegovu službu obilježenu božanskim iscjeljenjem i nadnaravnom moći. Čuli su Ga kako tvrdi da je veliki JA JESAM i da dvaput čisti hram s velikom vlašću. Zaista je došao Mesija, ali Ga nisu uspjeli primiti jer su prihvatali znanje koje je izmislio otac laži. Zadržavali su ideju da dolazeći Mesija mora potjecati iz bogate obitelji i biti kraljevske loze te visoko obrazovan. U njihovim umovima, činilo se da Isus nije ispunjavao sve te zahtjeve. Prezirali su Ga, odbacivali i mrzili do srži. To je ubrzalo njihovu odluku da Ga razapnu. „Njihovi sotonski povici, ‘Njegova krv na nas i na našu djecu’, odjeknuli su u strašnoj nesreći koja je došla na njihov grad i hram četiri desetljeća kasnije – a sve zbog fatalističkih pretpostavki, pogrešnog znanja i krivog identificiranja Mesije!”

U NAŠE DANE

Potraga za destruktivnim znanjem postala je još raširenija u naše dane. Gospodin je u svojoj milosti poslao trojici

andjela poruke da navijeste vječno evanđelje prije nego što dođe veliki dan Gospodnj. Jedna od njihovih posebnih poruka je: "Bojte se Boga i dajte mu slavu; jer dođe čas suda Njegova: i poklonite se onome koji stvori nebo i zemlju i more i izvore vode" (Otkrivenje 14:7).

Ubrzo nakon prve objave ove poruke, Sotona je poslao izaslanika da pokuša uništiti spoznaju da je Bog Stvoritelj svemira. Godine 1859. Charles Darwin, engleski znanstvenik, napisao je knjigu "O podrijetlu vrsta putem prirodnog odabira" ili "Očuvanje omiljenih rasa u borbi za život" koja je postavila temelje evolucijske teorije tvrdeći da su sve vrste evoluirale umjesto da su stvorene. Nažalost, većina obrazovnih institucija danas, od osnovnih škola do sveučilišta, drži se ove ideje.

Sotona je također izmislio drugu školu mišljenja koja potpuno nijeće postojanje Boga: ateizam je odsustvo vjere u bilo koje božanstvo ili čak da božanstva postoje. Ova je filozofija promovirana u 18. stoljeću tijekom takozvanog "doba prosvjetiteljstva". Politički pokret koji je prihvatio ovaj koncept kulminirao je u bezakonju Francuske revolucije. Ipak, procjenjuje se da 450-500 milijuna ljudi i danas ispovijeda ateizam.

Sotona još uvijek nije bio zadovoljan svojim izumima, pa je uveo i panteizam, vjerovanje da su stvarnost, svemir i kozmos u biti samo božanstvo i da se ono, kao vrhovno nadnaravno biće ili entitet, još uvijek širi i stvara, od početka vremena, ili da sve stvari sačinjavaju sveobuhvatnog, imanentnog boga ili božicu sa samim svemirom kao manifestacijom božanstva koje uključuje sve astronomske objekte. Ova se ideja uvučla u ranu adventističku crkvu preko dr. Johna Harveya Kellogga, uzrokujući da više od 4000 članova crkve napusti vjeru, uključujući mnoge propovjednike i učitelje.

Još jedna škola mišljenja koju

je izmislio Sotona je takozvani hiperijanizam. Uči da ste "vi božanski. Ti postaješ bog. Nema boga stvoritelja kojemu se možemo pokloniti. Izvan materije postoji nematerijalno područje, izvorna stvarnost. Možete uhvatiti isprekidane trenutke ovog svijeta u psihodeličnim stanjima, stanjima frekvencije... Otpuštanjem redukcijskog ventila u mozgu možete istražiti unutarnja područja uma i boga u sebi."¹¹

Osim poganstva, Sotona je izmislio mnogo suptilnijih oblika religija kako bi pokušao prevariti same izabrane. On zna da je konačna crkva ostatka jedina Božja crkva na ovom planetu Zemlji. Ove vjernike on potresa potičući ih da formiraju različite, odvojene skupine kako bi zbunili čestite Božje ljude. Međutim, Bog nam je dao jasnou identifikaciju svoje crkve u vrijeme kraja.

"Različite skupine onih koji tvrde da vjeruju u drugi Kristov dolazak imaju ponešto istine, ali Bog je sve ove istine dao svojoj djeci koja se pripremaju za Božji dan. Osim ovih dao im je istine koje nijedna od ovih skupina ne poznaje niti će ih razumjeti."¹²

ZAKLJUČAK

Od vremena Adama do danas, Sotona je uvijek indoktrinirao čovječanstvo perverznim vrstama znanja i govorio: nećeš umrijeti, postat ćeš bog, ti si bog, priroda je Bog, čavo ne postoji. Nevjerojatno je primijetiti da mnogi učeni ljudi to zapravo prihvataju. Jeste li skloni prihvati takvo mišljenje? Oni koji vjeruju u Sotonine laži dobit će veće zablude - a ako odaberemo znanje koje je izmislio Sotona, tada ćemo na kraju požnjeti siguran rezultat uništenja. (Vidi Malahija 4:1.)

"Žalostan će biti pogled u prošlost onoga dana kad se ljudi suoče s vječnošću. Pred očima će im se prikazati cijeli život, upravo onako kako je protekao. Svjetovna uživanja, bogatstvo i časti više im neće izgledati tako važni. Tek tada će uvidjeti da

je pravednost koju su prezreli bila jedino što vrijedi. Tada će shvatiti da su svoj karakter oblikovali pod prijevarnim privlačnostima Sotone. Odjeća koju su odabrali bila je znak njihove odanosti prvom velikom otpadniku. I tada će vidjeti posljedice svojeg izbora. Tada će razumjeti što znači prestupiti Božje zapovijedi."¹³

Ali umjesto toga, Gospodin želi da Ga osobno upoznamo. Psalmist kaže: Kušajte i vidite kako je dobar Gospodin" (Psalam 34:8). On želi da obožavamo samo našeg Stvoritelja, koji je rekao: "Nemoj imati drugih bogova uz mene" (Izl. 20:3). Čineći tako možemo imati život vječni. Isus je objasnio da je "ovo život vječni, da upoznaju tebe, jedinoga pravoga Boga, i koga si poslao Isusa Krista" (Ivan 17:3). Kako naša spoznaja o Njemu postaje sve dublja, možemo cijeniti Njegovu ljubav prema nama i služiti Mu u najvećoj mjeri. Jednog dana On će nas pozvati da uđemo na vrata toga grada i ponuditi nam plod stabla života i podariti nam istinsko znanje.

"Sve riznice svemira bit će otvorene i stavljene na raspolaganje otkupljenima za proučavanje. ...Na njima, od najmanjeg do najvećeg, napisano je Stvoriteljevo ime, i na svakome od njih vidi se bogatstvo Njegove moći.

I kako godine vječnosti budu promicale, donosit će sve bogatija i divnija otkrivenja o Bogu i o Isusu Kristu. Što ljudi budu više saznavali o Bogu, utoliko će se više diviti Njegovom karakteru."¹⁴

Neka vas Gospodin divno blagoslov u ovom Molitvenom tjednu! Amen.

Literatura:

- ¹ Duh proročta, svezak 1, str. 40.
- ² Suočavanje, str. 13.
- ³ Duh proročta, svezak 1, str. 41.
- ⁴ Biblijski komentari, svezak 1, str. 1083.
- ⁵ Patrijarsi i Proroci, str. 90, 91.
- ⁶ Patrijarsi i Proroci, str. 91, 92.
- ⁷ Duh proročta, svezak 1, str. 69.
- ⁸ Patrijarsi i Proroci, str. 118, 119.
- ⁹ Patrijarsi i Proroci, str. 119, 120.
- ¹⁰ Sukob i hrabrost, str. 97.
- ¹¹ <https://www.iamhyperian.com/youaregod/>
- ¹² Rani spisi, str. 124.
- ¹³ Kristove priče, str. 318, 319.
- ¹⁴ Božja zadivljujuća milost, str. 368.

| Nedjelja, 3. prosinca 2023.

Poznaje li **BOG TEBE?**

— JOAN SELVI ALWIN

Urednik za tamilski jezik, Indija

BOG JE SVEZNAJUĆI:
Nadahnuće nam govori da Bog sve znajući tj. On je "sveznajući". "Jer ako nas srce osuđuje, Bog je veći od našega srca i zna sve." (1. Ivanova 3:20). To znači da On ima savršeno znanje o svemu. On ne mora ništa naučiti i ne mora razmišljati o stvarima. Bog zna sve što će se dogoditi i što se dogodilo. Njegovo sveznanje znači da On ima savršeno znanje, savršeno razumijevanje i savršenu mudrost. Bog, budući da je izvor svega razumnog u stvaranju, po Svojoj je prirodi sveznući. Mi smo stvorenici na Njegovu sliku, tako da nas On sigurno poznaće. Bog promatra svakoga od nas. "Jer On gleda

do krajeva zemlje i vidi sve što je pod nebom." (Job 28:24).

BOG NAS POZNAJE PRIJE NEGO ŠTO SMO POZNATI: Kralj David je rekao: "Zametak moj već gledahu oči tvoje, i u knjizi tvojoj svi ovi udovi bijahu zapisani; dani su mi određeni dok još nijednog od njih ne bijaše." (Psalom 139:16).

Bog je rekao Jeremiji: "Prije no što te sazdah u utrobi, poznadoh te; i prije no što izade iz krila materina, posvetih te; postavih te za proroka narodima." (Jeremija 1:5).

Također čitamo u 1. Ljetopisa 22:9 da su životne okolnosti

kralja Salomona bile unaprijed poznate Bogu.

Gospod je Jošiji dao ime 32 godine prije njegova rođenja i prorekao mu je život kao jednom od rijetkih kraljeva koji će slušati Boga i činiti ono što je ispravno u Njegovim očima (1. Kraljevima 13:2).

Abrahamu je Bog dao obećanje da će narodi poteći od njega, ali u to vrijeme nije imao djece; njegova žena Saraja bila je nerotkinja. Čekali su 25 godina da se rodi Izak, obećano dijete. Sara je mislila "pomoći" da se Božje proročanstvo ispunii dajući svoju sluškinju Hagaru Abrahamu da začne dijete. Iako to nije bio Božji plan, On je u Svojoj milosti ipak utješio Hagaru proročanstvom koje se ispunilo (Postanak 16:12).

Kad je Abrahamu bilo 99 godina, Bog mu je obećao dugo očekivano dijete. "Ali Bog reče: »Ipak će ti Sara, žena tvoja, roditi sina, i nadjenut ćeš mu ime Izak; i savez ču svoj sklopiti – savez vječan – s njime i s potomstvom njegovim poslije njega." (Postanak 17:19).

Rođenje Ivana Krstitelja je također prorečeno (Luka 1:13).

Kristovo rođenje bilo je unaprijed naviješteno kad se anđeo Gospodnjim ukazao Mariji, "I reče joj anđeo: »Ne boj se, Marijo, jer si našla milost kod Boga. I evo, začet ćeš i roditi sina, i nadjenut ćeš mu ime Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. I Gospodin Bog dat će mu prijestolje Davida, oca njegova." (Luka 1:30-32). Gospod koji je znao svakoga prije njegovog rođenja zna i svakoga od nas.

BOG ZNA NAŠE MISLI: Bog zna sve što smo ikada učinili, ali zna i sve što smo ikada pomislili. Bog zna apsolutno sve o nama. Psalmist kaže, "Ti znaš kada sjednem i kada ustanem; izdaleka ti već misao moju razumiješ" (Psalom 139:2). Mi možemo sakriti svoje misli od drugih, pa ih čak i zavarati o svojim mislima namjernim laganjem. Ali od Boga ne možemo ništa sakriti. Biblija kaže: "Nego, hrabrite jedni druge svakodnevno dok još traje to "danas"; da tko od vas ne otvrđne zavodljivošću grijeha." (Hebrejima 4:13).

BOG JE BOG ZNANJA: Molitva Ane, majke Samuelove, glasi: "Ne govorite više tako ponosito, neka drskost iz vaših ne izlazi usta; jer Gospod je Bog znanja i on odmjerava djela." (1. Samuelova 2:3).

Kralj David izjavljuje, "Straga i sprijeda ti me obuhvaćaš, i ruku svoju na mene stavљaš. Ta spoznaja odveć mi je čudesna, previsoka je, dokučit' je ne mogu." (Psalom 139:5, 6).

BOG ZNA BUDUĆNOST: Bog zna sve što će se dogoditi. Gospod je rekao: "Koji od

početka objavljujem kraj, i od davnina ono što se još nije zabilo, govoreći: 'Moj će se naum ostvariti i izvršit ču sve što mi je volja.' (Izajija 46:10).

Bog je prorekao Abrahamovu budućnost u Postanak 18:18, o Ben-Hadadu, kralju Sirije (2. Kraljevima 8:9), Ezekiji (2. Kraljevima 20:1), i Salomonu (1. Kraljevima 5:5). Gospodin koji zna budućnost ovih ljudi sigurno znao i našu budućnost. Stoga, predajmo se Njegovoj mudrosti.

BOG ČUJE NAŠE MOLITVE: "Tada Mojsije zavapi Gospodu govoreći: »Molim te, Bože, molim te, iscijeli je!«" (Brojevi 12:13). Gospodin je uslišao Mojsijevu molitvu i Mirjam je ozdravila od gube.

Kad je kralj Ezekija bio nasmrt bolestan, prorok Izajija je potvrdio da će umrijeti, kralj se molio Gospodu koji mu se smilovao i produžio mu život (2. Kraljevima 20:3-6).

Sunce i mjesec su stali (Jošua 10:12-14) kao odgovor na Jošuinu molitvu. Bog koji je uslišao molitve ovih vjernika uslišit će i naše molitve.

U vrijeme smrtonosne krize, Bog je čuo Esterine molitve i izbavio Svoj narod.

BOG NAS ZNA PO IMENU: Bog je pozvao ljude po imenu u Svetom pismu. Postoje primjeri kada je govorio Jakovu, Mojsiju, Jošui, Samuelu i Savlu iz Tarza po imenu (Izajija 43:1; Izlazak 3:4; 1. Samuelova 3:10; Djela 9:4).

BOG JE DAO IMENA

LJUDIMA: Rekao je poznatom patrijarhu: "I nećeš se više zvati Abram, već Abraham će ime tvoje biti; jer postavio sam te ocem mnogih naroda." (Postanak 17:5).

SARAJA: Abraham nije bio jedini član svoje obitelji koji je primio promjenu imena od Boga. I njegova je supruga dobila novo ime. "I reče Bog Abrahamu: »Saraju, ženu svoju, nećeš više zvati imenom Saraja, već Sara će joj biti ime." (Postanak 17:15). Bila

bi majka naroda i iz nje bi se rađali kraljevi.

JAKOV: Jakov je od Gospoda dobio i novo ime. Andeo je rekao: "A onaj reče: »Nećeš se više zvati Jakov, nego Izrael; jer si se borio s Bogom i s ljudima, i nadjačao si." (Postanak 32:28).

MAHER-ŠALAL-HAŠ-BAZ: Prorok Izajija imao je sina kojem je Bog dao ime – ime koje je također bilo dio proročanstva. Kad je Izaijina žena rodila sina – "Tada mi GOSPODIN reče: "Nazovi ga Maher-Šalal-Haš-Baz" (Izajija 8:3).

JIZREEL: Bog je prvorodenom sinu proroka Hošee dao značajno ime: "Tada mu Gospod reče: »Nadjeni mu ime Jizreel; jer još malo, i kaznit će dom Jehuov za krvoprolice u Jizreelu i dokrajčit ču kraljevstvo doma Izraelova" (Hošea 1:4).

LO-RUHAMA: Kći proroka Hošee bila je još jedna koja je dobila simbolično ime od Gospodina: "Daj joj ime Lo-Ruhama: jer ja neću više imati smilovanja nad domom Izraelovim, nego ču ih sasvim ukloniti." (Hošea 1:6).

LO-AMI: Bog je imenovao drugog sina proroka Hošee: "Tada Bog reče: "Dadni mu ime Lo-Ami: jer vi niste moj narod i ja neću biti vaš Bog" (Hošea 1:9). Bog ima namjeru za svakoga od nas dajući nam ime.

BOG NAM GOVORI NA MNOGO NAČINA:

Bog je svemoćan. On je sveprisutan. On je vladar. Biblija je puna izvještaja o Bogu koji govoriti pojedincima, obiteljima i narodima. U prošlosti je govorio na mnogo različitim načina, a to radi i danas. Bog govoriti svim ljudima kroz Svoje stvaranje. „Jer se ono njegovo nevidljivo, ...jasno opaža od samog stvaranja svijeta i shvaća po onome što je stvoreno, tako da su bez isprike. (Rimljanim 1:20). "Nebesa kazuju slavu Božju,

i svod nebeski naviješta djelo ruku njegovih. Dan danu to kazuje i noć noći znanje pokazuje.” (Psalom 19:1, 2). Bog je u prošlosti komunicirao sa svojim narodom preko anđela, proroka, snova, vizija, čuda, pa čak i preko magarice. Magarica otvorila usta i progovorila Bileamu (Brojevi 22:28).

BOG NAM GOVORI KROZ SVOJU RIJEČ: Isus je Riječ Božja (Ivan 1:1). To je jedan od načina na koji nam Bog osobno i snažno govori i danas. Ne samo da trebamo imati odnos s Bogom kroz Njegovu riječ, nego trebamo biti uvijek spremni na odgovor svakomu koji od nas zatraži obrazloženje nade koja je u nama. (1. Petrova 3:15). Kada je Sotona kušao Isusa u pustinji, Gospodin je odgovorio na njegove kušnje citirajući istinu iz Božje riječi. (Matej 4:1–11). Moramo naučiti istinu koja se nalazi u Božjoj riječi, u maču Duha kojim možemo pobijediti neprijatelja naših duša. Kad obučemo svu Božju opremu, možemo se suprotstaviti đavoljim lukavstvima (Efežanima 6:11). Poštivanje i izvršavanje Božje riječi ključno je za slušanje Božjeg glasa. (Pogledajte Ivan 14:21, 23.)

BOG GOVORI TIHIM, TANKIM GLASOM: Kad je prorok Ilija bio obeshrabren i potišten, Bog mu se obratio na neočekivan način. Ponekad će Bog govoriti kroz vjetar, potres ili vatru, ali najčešće govoriti tihim tankim glasom, stoga moramo biti pažljivi. (Pogledajte 1. Kraljevima 19:11–13.)

BOG JE GOVORIO PREKO SVOGA SINA ISUSA: Bog je Sebe otkrio u punini kroz osobu, karakter, riječi, ponašanje i djela Svog Sina. Isus otkriva Boga čovjeku kroz Svoju cijelu osobu. Poučavao je ljudi u usporedbama, pričama, poukama, a posebno vlastitim primjerom kako živjeti pobožnim životom. (Pročitajte

Hebrejima 1:1, 2; Marko 4:34; Matej 7:3–5; Ivan 13:3–7.)

BOG GOVORI KROZ SVETOG DUHA:

Kad je Isus bio na ovoj zemlji, Bog je preko Njega govorio čovječanstvu, a kad se Isus vratio Ocu, Duh Sveti je bio poslan da nas uvede u svu istinu da nam bude Utješitelj od Boga. (Ivan 14:26). Božji Sveti Duh izliven je na sve koji vjeruju i prihvaćaju Isusa kao osobnog Spasitelja i On će nas voditi u svu istinu. Podložimo se dakle volji Oca i Sina i Duha Svetoga.

BOG PRETRAŽUJE SVAKO SRCE:

David je apelirao svome sinu: “A ti, Salomone, sine moj, poznaj Boga, oca svojega, i služi mu predana srca i dragovoljne duše; jer Gospod ispituje sva srca i razabire sve nakane misli. Ako ga budeš tražio, dat će ti se da ga nađeš; ako li ga ostaviš, odbacit će te zauvijek” (1. Ljetopisa 28:9). Ovaj savjet kralju Salomonu jasno svakome otkriva da Bog poznaje našu maštu. Budimo vrlo oprezni u svim svojim djelima i mislima.

GOSPOD BOG GLEDA NA SRCE: Bog je rekao proroku Samuelu da pomaže Davida za kralja, objašnjavajući da vanjski izgled nije ono što je najvažnije; već je to srce koje samo On vidi. (1. Samuelova 16:7).

BOŽJE OČI SVE VIDE: Sveti pismo simbolično govoriti o Božjim očima koje vide sve. “Jer Gospod očima svojim obilazi po svoj zemlji da se pokaže jakim onima koji su predana srca.” (2. Ljetopisa 16:9). “Jer moje su oči nad svim njihovim putima; neće se sakriti od lica mojega i bezakonje njihovo neće biti sakriveno od očiju mojih” (Jeremija 16:17). “Onaj koji zasadi uho, zar da ne čuje? Onaj koji načini oko, zar da ne vidi?” (Psalom 94:9).

BOG ZNA ŠTO ZLO LJUDI MISLE: “On dakle poznaje djela njihova; i obara preko noći pa bivaju satrti. (Job

34:25). Kralj Nabukodonozor bio je ponosan što je svojom moći izgradio veliki grad Babilon. Dok su mu riječi još bile na usnama, glas s neba reče da on neće biti kralj sedam godina i da će živjeti s divljim životinjama i jesti travu kao vol. (Pročitajte Daniel 4:17–37.) Kasnije je shvatilo svoj grijeh i obratio se Bogu.

BOG ZNA DOGAĐANJA NA ZEMLJI:

Gospodin Bog se obratio Mojsiju iz gorućeg grma i Bog ga je zamolio da izvede Njegov narod iz Egipta i izbavi ga od ropstva. „I reče Gospod: »Dobro sam video jad puka svojega koji je u Egiptu i čuo vapaj njihov zbog njihovih tlačitelja. Poznajem ja muke njihove“ (Izlazak 3:7). Bog gleda svaku stvar koja se događa na zemlji. Nemojmo se umoriti već se uzdajmo u Gospodina.

BOG ZNA STVARI PROŠLOSTI:

Apostol potvrđuje, “Poznata su Bogu od početka svijeta sva djela njegova.” (Djela 15:18).

BOG JE SAVRŠEN U SUĐENJU:

Samo Bog koji je savršen u znanju bio bi kompetentan suditi čovječanstvu (2. Petrova 3:7). Kada ljudi shvate da će jednog dana morati stajati pred sveznajućim Bogom, to bi ih trebalo navesti da procijene način na koji žive svoje živote. Isus kaže: “Jer po svojim ćeš rijećima biti opravdan i po svojim ćeš rijećima biti osuđen.” (Matej 12:37).

BOG ODRŽAVA SVOJE OBEĆANJE:

Bog je dao ovo obećanje Svom narodu. “Tražit ćete me, i naći ćete me kada me potražite svim svojim srcem” (Jeremija 29:13 (15)). Ako Ga tražimo svim srcem, čut ćemo Njegov glas. Bog zna točno što je u srcu svakog čovjeka. Ako nas Bog poznaće, onda zna kroz što prolazimo u životu. Nismo sami i nismo zaboravljeni. Bog poznaće borbe s kojima se suočavamo u životu. On poznaće naše kušnje i

našu obiteljsku situaciju, i obećao nam je da nas nikada neće ostaviti niti napustiti. (Ponovljeni Zakon 31:6; Ivan 3:16.)

BOG JE UVIJEK UZ SVOJU DJECU U POTREBI: Kralj Darije bio je vladar nad Babilonom i postavio je Danijela za prvog namjesnika. Daniel je vjerovao u Boga i slijedio je Gospodnje zapovijed. Ljubomorni suparnici uvjerili su kralja da donese zakon koji od svih zahtijeva da obožavaju samo njega (kralja), a ako itko bude obožavao bilo kojeg drugog Boga, bit će bačen u lavlju jamu. Budući da se Daniel molio tri puta dnevno s prozorima otvorenim Bogu, zaista je bačen u lavlju jamu. Ali Gospodin Bog je bio s njim i zatvorio je usta lavovima i zaštitio Daniela. (Daniel 6:21, 22).

Kralj Nabukodonozor izradio je kip od zlata u pokrajini Babilon i pozvao sve nadležne da dođu na posvetu kipa. Tko se ne bi pred kipom poklonio i pomolio, bio bi bačen u užarenu peć. Troje mlađih Hebreja koji se nisu pred kipom poklonili niti su se njemu molili, bačeni su u užarenu peć. Gospod Bog bijaše s njima u užarenoj peći i ne izgorješe; vatrica nije imala moć nad njima (Daniel poglavje 3).

Bog je bio s Mojsijem u vođenju Izraelaca iz egipatskog ropstva. On je čudesno opskrbio ljudе vodom iz stijene i manom s neba. Gospod Bog je razdvojio more i ljudi su prešli po suhom (Izlazak 14:16). Taj isti Bog je zatim prekrio neprijatelja u dubinama istog mora i donio spasenje svom narodu. On je isti Bog koji i danas radi u našu korist. On je isti

jučer, danas i zauvijek. (Pročitajte Izlazak poglavje 14.)

Nakon Mojsijeve smrti, Bog je pustio ljudе da prođu rijeku Jordan po suhom. Svećenici koji su nosili Kovčeg saveza Gospodnjega stajahu čvrsto na suhom usred Jordana. (Pročitajte Jošua glava 3.)

Bog je bio s Noom i njegovom obitelji i sačuvao ih od potopa, jer su svi bili poslušni Bogu.

“Tada Gospod reče Noi:

»Udi u korabiju, ti i sav dom tvoj, jer vidjeh da si ti jedini pravedan preda mnom u ovome naraštaju“ (Postanak 7:1).

Potpov je trajao četrdeset dana i sva su bića umrila i svaka živa tvar uništena, ali Bog je sačuvao Nou i njegovu obitelj. Gospodin je bio s njima.

Abrahama je Bog pozvao da napusti Ur Kaldejski. Bespogovorno je slušao Božje zapovijedi i vjerovao je u Njegovo zavjetno obećanje da će njegovo potomstvo postati nova nacija. (Pogledajte Postanak glava 12.) Kao što je Bog dao i održao svoja obećanja Abrahamu, Bog je obećao i nama.

U Postanku 39:1–6, čitamo kako su Josipa vlastita braća prodala u ropstvo. Gospod Bog bio je s Josipom u nepoznatoj zemlji, gdje je stekao naklonost Potifara, koji ga je uzdigao nad cijelim svojim domom. Na kraju je Bog usmjerio okolnosti tako da Josip bude postavljen kao drugi zapovjednik Egipta a posebno da preuzme odgovornost za pripreme za nadolazeću glad. (Postanak 41:37–45.) Josip je znao da je Gospod s njim.

Bog je bio s Jonom kada je bio u utrobi goleme ribe. Gospod ga

je tamo sačuvao i uslišao njegovu molitvu u njegovoj nevolji. Riba je tada povratila Jonu, koji je pristao otići u Ninivu i uvjeriti cijeli grad da se pokaje. Iako isprva nije poslušao, i on se pokajao što je izbjegao svoju dužnost. Trebamo se pokoravati Bogu u svim okolnostima što god Bog od nas traži; ne smijemo oklijevati poslušati Njegov glas.

BOŽJI POZIV SVAKOM OD NAS:

Gospodin Bog ne traži ništa od nas. On traži naše srce: „*Sine moj, daj mi svoje srce, i neka tvoje oči paze na moje putove*“ (Izreke 23:26). A Gospod od nas traži da slijedimo Njegove zapovijedi i riječi Svetog pisama kako bismo čuli glas Božjeg.

Moramo provoditi vrijeme s Njim. Što smo više s Njim, to ćemo bolje poznavati Njegov glas. „*Ali blagoslovljene su vaše oči, jer vide, i vaše uši, jer čuju*“ (Matej 13:16). Dok rastemo u vjeri, naučit ćemo čuti Božji glas. Isus kaže, „*Ovce moje slušaju moj glas, ja ih poznajem i one idu za mnom.*“ (Ivan 10:27). Moramo zamoliti Boga da nam otkrije sve što koči naš odnos s Njim, a zatim Mu se pokoriti. Zato moramo razmišljati o svetim spisima. Moramo se staviti Bogu na raspolažanje kroz molitvu i bogoslužje. Budimo mirni u Njegovoj prisutnosti. Gospod kaže, „*Primirite se i znajte da ja jesam Bog: ja ću biti uzvišen među poganim, ja ću biti na zemlji uzvišen*“ (Psalam 46:10). Ostanimo čisti, vjerni i čvrsti, sjećajući se da je naš karakter utisnut u nebeske knjige. Amen.

“Bog zna sve što smo ikada učinili, ali zna i sve što smo ikada pomislili. Bog zna absolutno sve o nama.”

Pravi uzrok NEVOLJA

— ARCADI MANGUL

Propovjednik, Moldavija

“To sam vam rekao da u meni mir imate. U svijetu ćete imati nevolju; ali ohrabrite se: ja sam pobijedio svijet.” (Ivan 16:33)

Možeš li zamisliti život bez ikakvih nevolja? Zamisliti takvo nešto je nama vrlo teško, budući da smo rođeni u svijetu grijeha. Osobno, otkako sam počeo bolje poznavati Boga ljubavi, bio sam fasciniran kad sam otkrio da svijet bez nevolja nije bajka, već je to projekt kojeg Bog uistinu realizira.

KORIJEN PROBLEMA

Kad govorimo o nevoljama mislimo na gorčinu, tugu, patnju, uvredu, nezadovoljstvo, bol itd. Ove nevolje su obično izazvane grješnim postupcima ljudi, bili oni namjerni ili ne. Budući da je grijeh vodeća sila u njihovom životu, njihovi postupci donose veliku količinu nesreće u naš svijet. Ovo vrlo dobro objašnjava nadahnuti

odломak iz knjige *Misli s Gore blaženstva*:

“Usudivši se prekršiti Božju volju samo u jednoj točki, naši praroditelji su otvorili brane kroz koje je zlo prodrlo u svijet. Tko god bude slijedio njihov primjer, požnjet će slične posljedice. Božja ljubav je temelj svake odredbe Njegova Zakona, a onaj tko odstupa od zapovijedi, prouzrokuje vlastitu nesreću i propast.”¹

Znači, grijeh nije samo pravni pojam koji se odnosi na prijestup zakona. On je također složeni proces koji uzrokuje brojne nevolje osobi koja ga je pokrenula, kao i osobama koje su povezane s prijestupom.

GRIJEH NIJE BOŽJI IZUM

Čini se da većina ljudi smatra da je Bog odgovoran za pojavu grijeha u svemiru. Kao argumenti se koriste slijedeće pogrešne ideje:

Grijeh je prijestup zakona.

Bog je autor zakona. Dakle, ako zakon ne bi postojao, ne bi postojao niti grijeh.

Bog je stvorio Lucifera koji je prvi učinio grijeh. Da Lucifer nije postojao, ne bi postojao niti grješnik.

Ovakve ideje su pogrešne. Nadahnuće jasno otkriva:

“Bog nije stvorio zlo. On je stvorio samo dobro, što je bilo poput Njega... Zlo, grijeh i smrt ... su rezultat neposluha koji potječe od Sotone.”²

Kroz ispravno razumijevanje možemo shvatiti stvarnu svrhu Božjeg zakona i njezinu vrijednost za nas jer je zakon dan kako bismo mogli otkriti ili prepoznati grijeh te ga riješiti. Kao što je gore spomenuto, Božji zakon definira grijeh kao jedan pojam, ali on može postojati i izvan zakona. Navedimo jedan primjer. Šesta zapovijed kaže: “Ne ubij” te sedma zapovijed kaže: “Ne čini preljuba.” Da ove dvije zapovijedi nisu bile

uključene u zakon, to ne bi značilo da je dobro ubiti i činiti preljub - dakle, ljudi i dalje ne bi bili sretni čineći to.

Tako razumijemo zašto Bog, žečeći nas sačuvati od nevolja, predlaže da živimo u skladu s Njegovim svetim zakonom. Možemo vidjeti zašto nam Sveti Spisi daju upute kako bismo slomili okove grijeha te ga izbjegavali. "Stoga i mi, okruženi tako velikim oblakom svjedoka, odložimo svaki teret, i grijeh koji nas tako lako opsjeda, te postojano trčimo trku što je pred nama." (Hebrejima 12:1).

Ali vrhunac naše ljudske gluposti je da izbjegavamo nevolje po svaku cijenu i žalimo se zbog neugodnih situacija s kojima se susrećemo dok u isto vrijeme nastavljamo voljeti grijeh te ponavljamо djela koja uzrokuju nevolje nama i onima oko nas.

SEBIĆNOST

Bog je ljubav. Ovo u potpunosti definira našeg Stvoritelja. Bog nije sebičan. Čovjek je stvoren na Božju sliku, po Božjem oblicju. Ali prva promjena koja se dogodila kada se pojavio grijeh bila je zamjena ljubavi sebičnošću.

"Čovjeku su prilikom stvaranja bile darovane plemenite sposobnosti i dobro uravnotežen um. Bio je savršen kao biće, i u savršenom skladu s Bogom. Njegove su misli bile čiste, njegovi ciljevi sveti. Ali, neposlušnost je izopaćila njegove sposobnosti, i umjesto ljubavi pojavila se sebičnost."³

Osnova većine nevolja je sebičnost. Ona čini da se čovjek osjeća kao da je on sve i da je sve samo za njega. Kao rezultat, ovaj stav ga pretvara u potrošača i tlačitelja. Proučavajući pažljivo zapise Biblije otkrivamo upravo ovaj slijed zbivanja. Nakon prijestupa, Adam i Eva su bili spremni optužiti bilo koga drugog kako bi pobegli od vlastite sigurne osude. Zbog ovog istog razloga Kain je ubio Abela. Juda je napravio nered među učenicima te čak izdao Spasitelja iz sebičnih pobuda. Danas, sebičnost je i dalje problem cijelog svijeta te

nije ograničena samo na svijet. Čak je i crkva paralizirana zbog sebičnosti. Bez obzira na položaj, pozadinu, vjerovanja ili dob, toliko toga se vrti oko zadovoljstva i želja pokvarenih srca. Gdje god je sebičnost prisutna, nestaje ljubav, mir, oprاشtanje, razumijevanje, poniznost i blagost te se kao rezultat pojavljuje ljubav prema užitku, želja za dobitkom, pohlepa, mržnja, nesporazum, anksioznost i nezadovoljstvo. Takav sebični način djelovanja je predodređen za samouništenje.

S druge strane, možemo razumjeti koliko je Bog altruističan i kako nam je dao predivan primjer kroz osobnost Gospodina Isusa Krista! Sljedeći odlomak to opisuje:

"Krist nije ugađao sebi. On ništa nije činio sebe radi; Njegovo djelo bilo je stalno zalaganje za palog čovjeka. U Njegovom prisustvu sebičnost je ostajala posramljena i zbunjena. On je uzeo na sebe našu prirodu kako bi stradao umjesto nas. Sebičnost, kao grijeh ovoga svijeta, postala je prevladavajući grijeh i u Zajednici. Žrtvujući samog sebe radi čovjekovog dobra, Krist je udario u sam korijen svake sebičnosti. Ne odbijajući ništa, bio je spremjan da se odrekne čak i svojih nebeskih počasti i slave. Stoga odgovarajuće samoodricanje i spremnost na žrtvu On je pravom očekuje i od onih radi čijeg spasenja i dobra je došao na ovaj svijet."⁴

ZLO SE NAMEĆE SAMO OD SEBE

Još jedan uočljiv problem grijeha je način na koji se uspijeva množiti i širiti bez ikakve prethodne najave. Čitajući prethodno navedene odlomke vidjeli smo da je Bog ljubav a ta je ljubav kroz grijeh zamijenjena sebičnošću. Nadalje, znajući da je Bog također život, možemo vidjeti da je život u ovom slučaju zamijenjen smrću. Život je svjesna odluka, a prvi počinjen grijeh na zemlji je u sebi uključio smrt.

"Zbog toga, kao što po jednome čovjeku grijeh uđe u svijet i po grijehu smrt, tako i

smrt prijeđe na sve ljudе, zato što svi sagriješiše." (Rimljanima 5:12)

Ovo se događa s bilo kojim grijehom. Zlo se umnaža protiv naše volje, bez naše želje. Od trenutka kad smo bili zaraženi bolesću grijeha, postali smo njegovi nositelji i prenositelji u isto vrijeme. Ovo je prilično obeshrabrujuće, ali hvala Bogu što nas nije ostavio bez nade! Kroz Božji plan spasenja postoji mogućnost buđenja iz smrte pasivnosti.

DVIJE KATEGORIJE

Svi ljudi su grješni, ali ne želi svatko nastaviti slijediti tijek grijeha. Ovdje je razlika. U 2. Solunjanima 2:3 nam je predstavljen izraz "čovjek grijeha" koji se odnosi na onoga koji odabire slijediti tijek grijeha te postavlja određene zahtjeve - jedan od zahtjeva je prisiliti svakoga da čini ono što "čovjek grijeha" smatra da je dobro činiti. Koga "čovjek grijeha" želi prisiliti? Sigurno one koje su bili probuđeni Svetim Duhom, one koji su shvatili cijenu koju je Stvoritelj platio za posljedice grijeha. U ovom slučaju, aktivnost "čovjeka grijeha" je bila i nastaviti će biti izvorom nevolja kroz vijekove. Evo što nam nadahnuc će kaže:

"Ujedinjujući poganske oblike i kršćanstvo te, kao i paganstvo, pogrešno predstavljajući Božji karakter, rimokatolička je crkva pribjegla ne manje okrutnim i odvratnim običajima. U vrijeme prevlasti Rima postojale su sprave za mučenje kojima se nastojalo prisiliti ljudе da prihvate njegova učenja. Za one koji ne bi popustili njegovim zahtjevima, postojala je lomača. Bilo je mnogo pokolja o kojima se nikada neće doznati, sve dok ne budu otkriveni na dan Božjega suda."⁵

Povijest se ponavlja. "Velika nevolja" kroz koju će Božji narod morati proći, bit će iste prirode jer će je provoditi "čovjeka grijeha".

"Crkveni i državni dostojarstvenici udružit će se da podmите, nagovore ili prisile sve ljudе da svetkuju nedjelju. Nedostatak božanskih dokaza

bit će zamijenjen prisilnim mjerama. Politička korupcija uništava ljubav prema pravdi i poštovanje prema istini. Čak i u slobodnoj Americi, vodeći ljudi i zakonodavci, kako bi osigurali naklonost javnosti, popustit će općem zahtjevu za prisilnim nametanjem svetkovanja nedjelje. Sloboda savjesti, postignuta uz cijenu tako velikih žrtava, više se neće poštovati. U sukobu do kojeg će uskoro doći vidjet ćemo na djelu prorokove riječi: "Tada, obuzet gnjevom protiv žene, Zmaj ode da vodi rat protiv ostalih iz njezina potomstva, protiv onih koji vrše Božje zapovijedi i čuvaju Isusovo svjedočanstvo." *Otkrivenje 12:17.*⁶

Gore navedeni odlomci odgovaraju na pitanje koje mnogi ljudi pitaju: "Ako više ne želim imati ikakve veze s grijehom, neću li imati problema? Naravno da hoću." Dokle god grijeh postoji, postojat će i nevolje. Zato su mnogi ljudi zgroženi. Ali, više volim biti među onih nekoliko ljudi koji su gore navedeni te izabirem ne biti više izvor nevolja ni za koga. Niti za Boga, niti za ljude.

NEMIRNICI SIONA, POKAJTE SE!

Proučimo nadahnuti odlomak napisan u knjizi *Evangelizam*:

"U našim crkvama ima onih koji isповijedaju istinu, a samo su smetnja djelu reforme. Oni su samo kočnica na kolima spasenja. Oni često padaju u nevolju. Sumnje, zavisti i nepovjerenje rodovi su sebičnosti koji kao da su utkani u samu njihovu prirodu. Njima bih dala ime kronična crkvena gundala. Oni nanose crkvi više štete nego što dva propovjednika mogu popraviti. Oni su breme crkve i veliki teret Kristovim slugama. Oni žive u atmosferi nepovjerenja, zavisti i sumnjičenja. Da bi nadoknadili štetu nastalu njihovim zlim postupanjem i obnovili sklad i jedinstvo u crkvi, Kristovi predstavnici moraju žrtvovati mnogo vremena i truda. To umanjuje hrabrost i snagu Božjim slugama

i onesposobljava ih za djelo koje im je On povjerio, za spašavanje duša od propasti. Ovim „nemirnicima Siona“ Bog će dati plaću po njihovim djelima."⁷

Evo opisa kategorije ljudi kojoj bi bilo tko od nas, pa i ja, autor ovog članka, mogao pripadati. Ovi ljudi su upoznali Boga te su posvetili svoj život Njemu, ostavili redove Zloga te se pridružili onima koji ne žele imati ništa s grijehom. No usprkos tome, zavisti i sumnje postoje u njihovim životima. Iako se ove stvari obično ne klasificiraju kao veliki grijesi protiv Božjeg zakona, ipak su to Sotonina oruđa koja obeshrabruju i uništavaju Njegovu crkvu te ometaju djelo Svetog Duha. Svjedočanstvo nam govori sljedeće:

"Zavist, ljubomora, zla nagađanja i ogovaranje potiču od Sotone i predstavljaju ozbiljnu prepreku djelovanju Svetog Duha. Ništa na ovom svijetu Bogu nije tako dragoo kao Njegova Zajednica. Ničemu drugom On ne poklanja takvu pažnju i tako revnosnu brigu, niti Ga bilo što toliko vrijeda kao postupci kojima se zatire utjecaj onih koji se nalaze u Njegovoj službi. Sve one koji pomažu Sotoni u njegovom djelu kritiziranja i obeshrabrvanja takvih, On će pozvati na odgovornost."⁸

Mogu tvrditi da je to grijeh. Možda to nije direktno pokriveno s Deset zapovijedi te ne postoji točno određena zapovijed koja je vezana za to, ali to dovodi do obeshrabrenja te neizbjježno do grijeha. Ni Bog ni mi ne dobivamo ništa kroz takva djela.

Boga nazivamo našim Ocem. Hoće li oni čija se imena nalaze u crkvenim knjigama, oni koji tvrde da su sinovi i kćeri Božje, razmotriti svoj odnos prema Bogu i prema svojim bližnjima? Moramo se potpuno osloniti na milosrđe Spasitelja koji prašta grijehu ili ćemo dopustiti da naša srca ostanu tvrda i bez suosjećanja? Može li nam bilo kakva provokacija dati za pravo da gajimo neljubazne ili loše osjećaje ili da tražimo osvetu? Možemo li baciti prvi kamen

osude našeg brata, kad Bog produžuje svoju milost prema nama i opršta nam grijehu koje smo učinili protiv Njega? Kad bi Bog otisao s nama na sud, pokazalo bi se da je naš dug golem, no ipak naš nebeski Otac je voljan oprostiti. Bog će postupati s ljudima, ne prema njihovom vlastitom mišljenju o sebi, ne prema njihovom samopouzdanju, nego prema duhu koji otkrivaju prema svojoj zabludjeloj braći.

"Duh grubosti i strogosti je Sotonin duh. Ponos srca, ako se gaji, stvara zavist i zlo naslućivanje te vodi osveti. Postoji opasnost da pretjeramo kad pojedine riječi ili djela pretvorimo u namjerne uvrede te kad mislimo da nam je netko učinio neku nepravdu koja zaslužuje našu hladnoću, ravnodušnost ili prijezir. Ipak, Gospod se brine upravo za ove osobe koje mi optužujemo; anđeli Božji im služe. On koji čita srca može vidjeti više istinske dobrote u njima nego u onima koji gaje loše osjećaje protiv njih zbog navodne nepravde. "Ako li protiv tebe sagriješi brat tvoj, prekori ga; pa ako se pokaje oprosti mu." (Luka 17:3) Ponašaj se prema njemu i njegovim pogreškama onako kako želiš da se Bog odnosi prema tebi kad Ga uvrijediš. Milosrđe se ne raduje zlu; osveta se raduje zlu. Pazite da pokažete revnost za sebe kako biste iz dobrog razgovora mogli pokazati svoju krotkost i mudrosti. Izbjegavajte svaku gorku riječ, svako neljubazno djelo. Ljubite se kao braća; budite ljubazni; budite hrabri. Ne sramotite istinu gorkom zavišću i svađom, jer je to duh ovog svijeta. Neka te nesvete osobine ne budu spomenute među vama."⁹

USMJERITI SJEKIRU PREMA KORIJENU

U pripremi za Božje kraljevstvo, Ivan Krstitelj, Isusov preteča, objašnjava izrazitu stvarnost: "A već je i sjekira na korijen stablima položena; svako se dakle stablo koje ne rađa dobrim plodom siječe i u oganj baca." (Matej 3:10)

“Oni koji su gajili mržnju u svojim srcima sve dok se ona ojačala te postala dio njihovog karaktera, moraju imati drugačije iskustvo ako žele sudjelovati u kasnoj kiši. Gospod traži da iz svog srca odbacimo svaku sebičnost koja predstavlja korijen otuđivanja.”

Nadalje, Pavao upozorava na važnost ciljanja smrtonosnog, zastrašujućeg korijena:
“Težite za mirom sa svima, i za posvećenjem, bez kojega nitko neće vidjeti Gospodina! **Pripazite da tko ne otpadne od milosti Božje, da kakav korijen gorčine ne prokljija te vam bude na smutnju pa se time okaljaju mnogi**” (Hebrejima 12:14, 15).
“Crkva kao cjelina nikad neće primiti kasnu kišu ako ne odbaci svu zavist, zla nagađanja i zlobno govorenje. Oni koji su gajili mržnju u svojim srcima sve dok ona nije ojačala te postala dio njihovog karaktera, **moraju imati drukčije iskustvo ako žele sudjelovati u kasnoj kiši.”¹⁰**

„Gospod traži da iz svog srca odbacimo svaku sebičnost koja predstavlja korijen otuđivanja. On jedva čeka da nas obdari obiljem svog Svetog Duha, ali On od nas traži da svojim samoodricanjem otvorimo put za to. Kada svoje “ja” u potpunosti podčinimo Bogu, otvorit će nam se oči da vidimo kamenje spoticanja koje svojom nesličnošću s Kristom stavljamo na put drugih. Gospod traži da sve to uklonimo. “Ispovijedajte jedan drugome svoje pogreške” kaže apostol, “i molite se jedan za drugoga da ozdravite.” (Jakov 5:16). Tada možemo osjetiti onu sigurnost koju je David osjetio kada se, poslije priznanja svojih grijeha, molio: “Obnovi mi radost tvoga spasenja i podupri me svojim duhom voljnim. Tada ću naučavati prijestupnike tvojim

putovima, i grešnici će se tebi obraćati.” (Psalam 51:12, 13). Kad je pod vladavinom Božje milosti, duša je okružena atmosferom vjere, hrabrosti i Kristove ljubavi, atmosferom koja osvježava i krijeći duhovni život svih koji je udišu.”¹¹

“Krist kaže: »Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji. Idite, dakle, i učinite učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga, učeći ih držati sve što sam vama zapovjedio. I evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta.“ (Matej 28:18–20).

“Evo vašeg dobitka. Kako ćeš dati račun Kristu za svoj put, ako si punio uši svojih bližnjih svojim nevoljama, nedoumicama pa čak i pritužbama protiv svoje braće, umjesto da si radio na njihovom spasenju? Često ćeš pronaći olakšanje svojih nevolja ako budeš drugima govorio o Kristu i dragocjenoj istini. Nemoj govoriti riječi koje su potaknute ljubomorom, zlim naslućivanjem i sumnjom. Nemoj širiti zle izvještaje o svojoj braći. Upravo zbog ovoga Gospod ne može doći u crkvu onako kako bi to želio. Nećeš li očistiti Kraljev put? Nisu svi sudjelovali u ovim zlim djelima, ali oni koji jesu neka sad prestanu s tim.”¹²

ZAKLJUČAK

Bog želi da budemo sretni te još uvijek radi na obnovi sreće u nama. Iako ljudi mogu biti uzročnici naših nevolja, temeljni uzrok je sila grijeha u ljudskim srcima. Međutim, nitko nije

prisiljen popustiti ovoj moći. Nadahnuće pojašnjava pravi problem. “Ni najjače iskušenje nije izgovor za grijeh. Bez obzira na to koliko je pritisak jak, grijeh je ishod osobnog izbora. Izvor teškoća je nepreporođeno srce.”¹³ Bog je učinio sve što je mogao kako bi ovu stvar razjasnio i kroz Isusa je spasenje od ropstva grijehu učinio mogućim. On želi da iskoristimo ovu priliku. Izaberimo Božju stranu jer će uskoro, nakon velike nevolje, pokretač grijeha i sam grijeh biti uništeni a oni koji su odlučili ostati grešnici bit će uništeni zajedno s grijehom. Uskoro će doći vrijeme kad će nevolje zauvijek završiti. Jedva čekamo ovaj dan opisan u knjizi *Velika borba*:

“Veliki sukob je završen. Više nema grijeha ni grješnika. Cijeli svemir je čist. Sklad i radost vlada u svemu što je stvoreno. Od Stvoritelja svega teče život, svjetlost i radost kroz beskrajna svemirska prostranstva. Sve živo i neživo, od najmanjeg atoma do najvećeg planeta, objavljuje u svojoj nepomućenoj ljepoti i savršenoj radosti da je Bog ljubav.”¹⁴

Amen!

Literatura:

- 1 Misli s Gore blagoslova, str. 52.
- 2 The Review and Herald, August 4, 1910.
- 3 Put Kristu, str. 19.
- 4 Svjedočanstvo, str. 204.
- 5 Velika borba, str. 569.
- 6 Velika borba, str. 592.
- 7 Evangelizam, str. 370.
- 8 Svjedočanstvo, str. 42.
- 9 The Signs of the Times, February 14, 1895.
- 10 The Home Missionary, August 1, 1896.
- 11 Svjedočanstvo, str. 43.
- 12 Letters and Manuscripts, vol. 22, Ms 71, 1907.
- 13 Temelji sretnog doma, str. 331.
- 14 Velika borba, str. 678.

| Petak, 8. prosinca 2023.

Susret SA SPASITELJEM

— ABU RUBEN BUDAU

Starješina, SAD

U ljetu 2021. upoznao sam najsretniju osobu koju sam u životu vido. Bio sam u posjetu novoformiranoj grupi u McAllenu, Texas, jednom od najjužnijih gradova u SAD-u, samo nekoliko minuta od granice s Meksikom. Jedan je brat započeo misionarsko djelo putem radija, propovijedajući evanđelje na lokalnoj radio postaji. Velik broj ljudi je zvao i molio da ih se posjeti te da se s njima proučava Biblija. Jedan od njih bio je gospodin Guadalupe, šezdesetogodišnjak podrijetlom iz Meksika. Za vrijeme mog posjeta, g. Guadalupe je redovito posjećivao naše crkvene službe i potpuno je promijenio svoj život. Rado je prihvatio subotu i njegov novi način života odražavao je njegovo novo i dublje

razumijevanje svetih spisa. Na licu mu je stalno bio osmijeh i njegova radost dok je govorio o Isusu bila je zarazna. Od njega nikada nisam čuo ni jednu riječ tuge ili zabrinutosti, i po svim mogućim mjerilima, bio je istinski sretan čovjek.

U našim svakodnevnim susretima srećemo ljude koji cijelo vrijeme izgledaju sretni, i to nam nije nimalo čudno. Nije ništa posebno spektakularno biti sretan dok smo dobrog zdravlja, ili dok imamo obitelji pune ljubavi, ili dok živimo ugodnim životom.

Kad bismo sastavljali popis najsretnijih ljudi, mogli bismo doći u iskušenje da na vrh popisa stavimo ljude koji mogu imati sve što se novcem može kupiti. Također tu bi bili oni koji imaju naizgled savršene živote

bez bolesti s kojima bi se borili i bez finansijskih ili obiteljskih problema, ili oni čiji se životi čine savršenima u svakom pogledu.

Međutim, sreća gospodina Guadalupea nije bila zbog toga što je imao savršen život, već je bio sretan usprkos svojim огромnim kušnjama i poteškoćama. Umirao je od raka, a budući da su mu liječnici godinu dana prije rekli da će u ovo vrijeme biti mrtav, sada je živio na posuđenom vremenu. Imao je stomačnu vrećicu pričvršćenu na trbu, a tumor veličine grejpa stršio mu je sa strane vrata. Disao je kroz traheostomu, cjevčicu u vratu koju je morao pokriti prstom da bi mogao govoriti. Živio je sam u skromnoj garsonijeri i nije imao obitelj

koja bi ga posjećivala. Budući da nije mogao raditi, ovisio je o velikodušnosti ljudi kako bi imao hranu na stolu i kako bi mogao plaćati stanarinu.

Ljudski gledano, nije imao apsolutno ništa na ovom svijetu što bi mu moglo pružiti utjehu i sigurnost, a opet je svima govorio da nije tužan, već sretan. Ali nije to morao govoriti kako bi ljudi znali da je sretan čovjek. To se moglo pročitati na njegovom licu, čuti u njegovim razgovorima, vidjeti u njegovom ponašanju.

Većina ljudi možda je u određenoj mjeri sretna kad im sve ide dobro u životu, ali brat Guadalupe je imao sreću i mir koji su nadilazili njegove fizičke i ovozemaljske kušnje. Imajući slično iskustvo, apostol Pavao je rekao: **“Zato uživam u slabostima, u uvrjedama, u nevoljama, u progostvima, u tjeskobama poradi Krista. Jer kad sam slab, onda sam jak”** (2. Korinćanima 12:10).

KAKO?

Kako je moguće imati takav mir, usred oluje nevolje? Kako je moguće “radovati se uvijek” (1. Solunjanima 5:16), čak i kada nam na put nađu naizgled loše stvari? Brat Guadalupe imao je tajnu koju je svima rado govorio. Poput apostola Pavla, on je susreo Spasitelja, i to je bila prekretnica u njegovom životu, koji nakon toga više nikada nije bio isti.

NAŠA NAJVEĆA POTREBA

Prije slavnog susreta sa Spasiteljem, apostol Pavao je imao svoj životni put. Istina je da svi mi imamo svoj put, i sreću i ispunjenje tražimo na raznim mjestima. Neki će se okrenuti svijetu tražeći ovozemaljska zadovoljstva isprobavajući sve što ovaj svijet nudi. Priča o izgubljenom sinu prečesto se ponovno proživjava među tolikim mladima koji su umorni od religijskih “ograničenja”. Drugi, poput apostola Pavla, mogu tražiti Boga u raznim doktrinama i sustavima vjerovanja, ali se

mogu naći jednak daleko od Boga kao i čovjek koji piye u krčmi. Koji god put odabrali osim Boga, na kraju će imati iste posljedice. Sav napor koji ulažemo u traženju zemaljskih užitaka i zadovoljstva na način koji smo sami osmislili bit će ništa drugo nego dvostruka tragedija: **“Jest, dvostruk je grijeh počinio moj narod: ‘ostavili su mene, izvor žive vode, da kopaju sebi studence, raspucane bunare, što ne drže vode’.”** (Jeremija 2:13).

Stvoreni smo da budemo ispunjeni nebeskim mirom, da živimo u savršenom skladu sa Stvoriteljem. Kad se ta veza izgubi, ništa drugo na ovom svijetu ne može zadovoljiti žeđ duše. Istinski mir i sreća ne mogu se postići ničim što ovaj svijet nudi. S druge strane, kad susretnemo našeg Spasitelja i naša veza sa Svemogućim se obnovi, ništa na ovom svijetu neće moći oduzeti naš nebeski mir, koji nadilazi svako razumijevanje. **“Tko će nas rastaviti od ljubavi Kristove? Nevolja? Ili tjeskoba? Ili progostvo? Ili glad? Ili golotinja? Ili pogibao? Ili mač?”** (Rimljanima 8:35). I to čini Boga najvećom potrebom čovječanstva.

Koliko nam je Bog potreban i što smo mi bez Njega? Što je najbolje što možemo učiniti mi sami, bez Boga, i koliko nisko se On mora sagnuti, da bi nas dosegnuo i obnovio, i “utvrđio naše korake”? (Psalam 40:2.) Život i iskustvo apostola Pavla izvrstan je primjer života prije i poslije susreta sa Spasiteljem.

RAD ZA NEPRIJATELJA

Nema puno boljih primjera zlouporabe povjerenja. Države ovoga svijeta imaju strogu kaznu za one koji počine djela izdaje. Judin čin kada je izdao Isusa doveo je do toga da ime izdajice svugdje u svijetu izaziva odbojnost. Kada razmišljamo o ljudima koji rade za Sotonu, zamišljamo sotoniste, ljudе opsjednute demonima i druga zla bićа. Ali kad god radimo nešto u suprotnosti s Božjim karakterom, mi smo u službi

Neprijatelja i jednak smo očajnički izgubljeni kao što je bio Juda zbog izdajničkog poljupca. Prije svog obraćenja, apostol Pavao je radio protiv vječnog Kraljevstva. Još preciznije: “Progoneći Isusove sljedbenike, on je zapravo radio Sotonin posao.”¹

Ako ne stupamo u Božjim redovima, to ne znači da smo na neutralnom terenu, jer toga nema u duhovnom kraljevstvu. To zapravo znači da se borimo uz velikog Neprijatelja i da smo među njegovim podanicima. Nakon svog obraćenja, apostol Pavao je pisao o našim prijašnjim životnim stazama: **“I vas, koji nekoć bijaste zlim djelima otuđeni i u umu neprijatelji...”** (Kološanima 1:21).

Naše je stanje još jadnije ako to, poput Pavla, činimo misleći da služimo Bogu, jer **“nitko nije beznadnije zarobljen od onih koji su u zabludi vjerujući da su slobodni,”**² a bijeda Laodiceje eksponencijalno je pojačana jer misle da su “bogati i obogaćeni i da im ništa ne treba”, a ne znaju da su u stvarnosti “jadni, i bijedni, i siromašni, i slijepi, i goli” (Otkrivenje 3:17).

Bez Boga je sav naš rad uzaludan. Prije susreta s Isusom, Pavlovi najbolji napor u službi za Boga bili su zapravo gđost zbog kojih se kajao do kraja života: “Na zadnjem mjestu, on se prikazao meni, meni nedonoščetu. Jer, ja sam najmanji od apostola, ja koji nisam dostojan biti nazvan apostolom jer, ja sam proganjao Crkvu Božju.” (1. Korinćanima 15:8, 9).

Pavao je iskreno bio u zabludi. On nije namjerno ili svjesno radio protiv Boga; naprotiv, mislio je da Bogu čini uslugu. Ali to nije promijenilo činjenicu da je bio točno tamo gdje je Sotona želio da bude. Njegova revnost za strogu i legalističku religiju dovela ga je do toga da kažnjava i ranjava ljudе te da koristi silu i zastrašivanje kao navodno sredstvo evangelizacije. Takve metode dolaze izravno od Sotone i nemaju mjesta u promicanju Božjeg kraljevstva.

ODRICANJE OD NAŠIH “DOBITAKA”

Savao iz Tarza bio je odani Židov koji je želio činiti ono što je ispravno. “Obrezan osmog dana, od roda sam Izraelova, plemena Benjaminova, Hebrej od Hebreja; po Zakonu farizej, po revnosti progonitelj Crkve, po pravednosti zakonskoj besprijeckoran.” (Filipljana 3:5, 6). U njegovim vlastitim očima, pripadao je pravoj denominaciji, pohađao je pravu crkvu, prakticirao prave rituale, imao ispravnu doktrinu i bio pun revnosti. Imao je sve svjetovne razloge da bude ponosan na svoja postignuća, a opet, oslanjanje na sve ono što je za njega bilo “dobitak” (Filipljana 3:7) bilo je nespojivo s Kristom. Iako bi ovi “dobici” učinili svakog Židova ponosnim, Pavao je kasnije shvatio da je Isusov križ jedino čime se treba hvaliti: “A ja, Bože sačuvaj da bih se ičim ponosio osim križem Gospodina našega Isusa Krista po kojem je meni svijet raspet i ja svijetu.” (Galaćanima 6:14).

Iako sve te stvari nisu nužno bile loše stvari, sve dok se pouzdao u njih za svoje spasenje, nije mogao imati Krista. Bog prihvata samo službu i poslušnost koja je motivirana ljubavlju - sve ostalo je samo “mjesto jeći ili cimbali koji zveči” (1. Korinćanima 13:1). Ako nas te stvari sprječavaju u potpunom prihvaćanju i povjerenju u Spasitelja, onda svakako “čak sve gubitkom smatramo zbog onoga najizvrsnijeg, zbog spoznanja Isusa Krista, Gospodina našeg.” (Filipljana 3,8).

“Smatrati sve gubitkom”, to

apostol Pavao nije doživljavao kao žrtvu. Jednom kada je okusio i video da je Gospodin dobar, svi njegovi prijašnji “dobici” izbjegli su u usporedbi s tim; ili da upotrijebimo Pavlove riječi, za njega su postali “blato” (Filipljana 3:8). Čovjek koji je pronašao blago skriveno u polju nije bio nimalo tužan što je morao prodati “sve što je imao” da kupi to polje, jer je njegova radost što je pronašao blago bila puno veća (Matej 13:44).

Čega se moramo odreći zarad Krista? Samo onoga što nas čini “jadnima, i bijednima, i siromašnima, i slijepima, i golima” (Otkrivenje 3:17), a našu vlastitu “pravednost,” jednako vrijednu kao “prljave haljine” (Izaja 64:6).

ŽELEĆI ČINITI DOBRO

Važno je željeti činiti dobro. Ali “htjeti” nije dovoljno, jer postoji prirodni zakon u nama koji nas drži robovima grijeha baš kao što nas zakon gravitacije drži dolje na zemlji: “Nalazim dakle zakon, kad hoću dobro da činim, da me na zlo nagoni.” (Rimljana 7:21).

Živo se sjećam iskustva koje sam doživio kao tinejdžer. Bio sam u posjetu baki i djedu u sjeveroistočnoj Rumunjskoj. Poslali su me susjedima posuditi vrtlarski alat. Kad sam stigao do susjedove kapije bilo je jutro, a susjed je upravo puštao svoja dva praščića u veliko dvorište puno zelene trave. Čim su izašli, praščići su počeli trčati u jednom smjeru što su brže mogli i nisu stali sve dok nisu stigli do male lokve blata koja se nalazila u uglu dvorišta. Legli su tu lokvu i počeli se valjati u

njoj s neopisivim uzbuđenjem sve dok nisu bili puni blata! Sve to nije trajalo više od 20 sekundi, a kada je završilo, potpuno zadovoljni postignutim, otišli su jesti.

Grijeh je duboko ukorijenjen u našoj prirodi kao što je bila želja za blatom u ova dva mala praščića. Biblija nas poziva na razmišljanje: “Može li Etiopljanin promijeniti kožu svoju? Ili leopard krvno svoje? Možete li činiti dobro vi koji ste navikli zlo činiti?” (Jeremija 13:23). Grijeh je toliko zahvatio cijelo naše biće da je za bijeg iz njegovih okova potrebno mnogo više od ljudske snage - potrebna je Božja moć. I to je ono što je Pavao pronašao u evanđelju: “Jer se ne stidim evanđelja, jer je sila Božja na spasenje svakome, koji vjeruje, najprije Židovu, pa Grku.” (Rimljana 1:16).

SUSRET

Ljepota evanđelja je u tome što Bog zna naše stanje i još uvijek nas želi. On je poslao svog Sina na ovaj svijet kako bi i ovisnik o drogama i samopravedni posjetitelj crkve mogli biti spašeni iz svojih smrtonosnih zamki i dovedeni u kraljevstvo milosti, gdje Bog “čini sve u svima” (1. Korinćanima 12:6). Unatoč našem neprijateljstvu prema Njemu, “Krist, kad smo još bili slabci, umrije u pravo vrijeme za bezbožnike.” (Rimljana 5:6). Isus nije samo umro za nas kad smo se počeli popravljati, ili barem kad je video da se trudimo biti poslušni Njemu, nego “dok još bijasmo neprijatelji, mnogo čemo se više, pomirenji, spasiti životom njegovim.” (Rimljana 5:10).

Susret s Isusom više je od

“Bog ne čini samo da dobre stvari djeluju zajedno za naše dobro, već sve stvari, a to uključuje i “loše” stvari... Dok je bio potpuno slijep, [Pavle] je imao najbolji duhovni vid koji je ikada imao u svom životu.”

jednostavnog slučajnog susreta. To se događa s ciljem, s Božje strane. On nas traži, On nas nalazi i kuca na vrata našeg srca pokušavajući privući našu pozornost. Ponekad nam govori kroz biblijski stih, ili kroz prijatelja, ili kroz letak. Drugi put, možda kroz neki događaj, bilo da ga doživljavamo dobrom ili lošim. Govorio je Savlu iz Tarza čujnim glasom na putu za Damask, govorio mu je kroz njegovu sljepoću, i ovo je ono što je naučio:

SVE STVARI DJELUJU ZAJEDNO

“A znamo, da onima, koji ljube Boga, sve okreće Bog na dobro, onima, koji su pozvani po odluci.” (Rimljanima 8:28). Lako je razumjeti i prihvati da dobre stvari rade zajedno za naše dobro. Ali u tome nema ništa neobično, jer naš Bog je izvanredan Bog, koji može činiti izvanredne stvari. Apostol Pavao je ovdje napisao da Bog ne čini samo da dobre stvari djeluju zajedno za naše dobro, već sve stvari, a to uključuje i “loše” stvari. Kad je prvi put susreo Spasitelja, oslijepio je. Kakva je to tragedija - imati vid, i odjednom biti u potpunom mraku. Pa ipak, dok je bio potpuno slijep, imao je najbolji duhovni vid koji je ikada imao u svom životu. Vidio je da nije samodostatan, video je da je “mrtav u prijestupima i grijesima” (Efežanima 2,1). Unatoč svojoj vanjskoj “poslušnosti”, video je da mu je očajnički potreban Spasitelj. Obratite pažnju na transformaciju koju mu je ovo iskustvo donijelo. Nije više bio onaj žestoki progonitelj crkve, već nježan učenik, voljan učiti i upoznati Boga u Njegovoj istinskoj veličanstvenosti.

Ponekad će kršćani doživjeti događaje koje smatramo “lošima”. Ali od jednostavne probušene gume do bolesti opasne po život, Bog može učiniti da sve zajedno djeluje za naše vječno dobro. Ono što nam preostaje je zahvaljivati mu za SVE ono što dopušta da nam se dogodi u našim

životima i vjerovati da On sve drži pod kontrolom. “Na svemu zahvaljujte; jer to je za vas volja Božja u Kristu Isusu.” (1. Solunjanima 5:18)

Susret sa Spasiteljem je proces posvećenja, proces koji vrši Bog, dok mi otvaramo svoja srca toplim zrakama Njegove ljubavi. “A sam Bog mira neka vas posveti u punoj mjeri” (1. Solunjanima 5:23). To je svakodnevno prepuštanje i podvrgavanje čitavog našeg bića suverenitetu ljubavi. To je svakodnevno sve dublje i dublje otkrivanje veličine Božje ljubavi, koja je sama Njegova priroda (1. Ivanova 4:7). To znači učiti se pouzdanju u Njega u našim svakodnevnim mukama i poteškoćama, znajući da predajući se Njegovom naručju, On ima punu kontrolu nad svim događajima u našem životu. Susresti se sa Spasiteljem znači upoznavati Ga sve više i više do te mjere da primamo mir i radost čak i u poteškoćama. “Rado ću se dakle hvaliti svojim slabostima, da se nastani u meni sila Kristova. Zato su mi ugodne slabosti, pogrde, nevolje, progonstva, tjeskobe zbog Krista, jer kad sam slab, onda sam jak.” (2. Korinćanima 12:9, 10).

„Za obeshrabrene ima lijeka – vjera, molitva i rad. Vjera i rad ulit će sigurnost i pružiti zadovoljstvo koje će rasti iz dana u dan. Jesi li u iskušenju da se prepustiš neugodnim predosjećajima ili krajnjoj malodušnosti? U najmraćnjim danima, kad okolnosti izgledaju najnepovoljnije, nemoj se plašiti! Imaj vjere u Boga. On zna tvoje potrebe. On ima svu moć. Njegova beskrajna ljubav i milosrđe nikad se ne umaraju. Nemoj se bojati da On neće ispuniti svoje obećanje. On je vječna istina. On nikada neće promijeniti savez koji je sklopio s onima koji Ga vole. On će svojim vjernim slugama dati onu mjeru uspješnosti koju njihove potrebe zahtijevaju.”³

“Ne bojte se ni u najcrnjim danima, kad sve bude izgledalo tako zlokobno i strašno. Imajte vjeru u Boga. On ostvaruje svoju volju čineći da sve bude

na dobro Njegovom narodu. Snaga onih koji Mu služe i koji Ga ljube obravlja se svakog dana. On im daje svoj razum u njihovoј službi, kako ne bi grijesili u ostvarivanju Njegovih ciljeva.

U službi Božjoj nikad ne treba klonuti duhom. Naša vjera treba izdržati sav pritisak kojem bude izložena. Bog može i želi dati svojim slugama svu snagu koja im je potrebna. On će ispuniti, pa čak i nadmašiti i najveća očekivanja onih koji se uzdaju u Njega.”⁴

Kroz što god da prolazimo, imamo Njegovo jamstvo: “Nikad te neću ostaviti niti ću te napustiti” (Hebrejima 13:5), i “da se prokušanost vaše vjere, mnogo dragocjenije od zlata raspadljivoga, koje se kuša ognjem, nađe na hvalu i slavu i čast u dan objavljenja Isusa Krista,” (1. Petrova 1:7).

Danas je naša privilegija susresti Spasitelja. On je dostupan svakome od nas, bez obzira na to koliko smo udaljeni od Njega u našoj pobuni. Danas nam pruža svoju ruku, plativši već u cijelosti otkupninu za našu nepravdu. Ako to prihvativimo, On će iz nas iskorijeniti svaki trag grijeha i naše kameno srce zamijeniti srcem ispunjenim Njegovom ljubavlju. Naši životi više nikada neće biti isti i bit ćemo svaki dan našeg spašenog života sretni u službi Kralju.

“Vama je potreban mir – nebesko oproštenje i mir i ljubav u srcu. To se ne može kupiti novcem, postići razumom, do toga se ne može doći mudrošću; ne možete se nadati da ćete to ikada osigurati svojim vlastitim naporom. Ali, Bog vam to nudi kao dar, “bez novaca i bez plaće”. (Izajja 55: 1) Sve je to vaše ako samo pružite ruku i uzmete. Gospod kaže: “Ako li su grijesi vaši kao skerlet, kao snijeg postat će bijeli; i ako su kao purpur crveni, postat će kao vuna.” (Izajja 1:18) “I dat ću vam novo srce, i nov ću duh metnuti u vas.” (Ezekiel 36:26.)⁵

Literatura:

¹ Johann Wolfgang von Goethe: <https://www.goodreads.com/quotes/528301>.

² Djela apostola, str. 115.

³ Proroci i kraljevi, str. 164, 165.

⁴ 8. Svjedočanstvo, str. 10, 11.

⁵ Put Kristu, str. 49.

 | Subota, 9. prosinca 2023.

Poznavati Boga OVDJE I SADA

— ELI TENORIO

Predsjednik Generalne konferencije

MOŽEMO LI POZNAVATI BOGA?

Dio je ljudske prirode tražiti dublje razumijevanje i vezu s višom silom. Za kršćane to znači tražiti Boga. Ta žudnja nije nova, nešto rezervirano za postmodernističko čovječanstvo. To je želja koja je prisutna u nama od Stvaranja. Čak i dok je Krist hodao zemljom, oni oko Njega žudjeli su za tim da se približe Bogu.

U svojoj želji da bliže upozna Boga, Filip je rekao Isusu: "Reče mu Filip: »Gospodine, pokaži nam Oca, i dosta nam je!«" (Ivan 14:8).

Ali kako možemo upoznati Boga? Je li nama ovakvima kakvi jesmo uopće moguće upoznati Ga ovdje i sada? Ne moramo li čekati da budemo promijenjeni iz smrtnih u besmrtna bića?

Jedan od Jobovih prijatelja, po imenu Sofar, postavlja pitanje: "Možeš li istraživanjem pronaći Boga? Možeš li proniknuti savršenstvo Svemoćnoga?" (Job 11:7).

Nadahnuće odgovara: "Ne možemo pretražujući pronaći Boga, ali On se objavio u svome Sinu, koji je sjaj Očeve slave i izrazita slika Njegove osobe. Ako želimo spoznaju Boga, moramo biti poput Krista... Življenje čistim životom kroz vjeru u Krista kao osobnog Spasitelja donijet će vjerniku jasnije, više poimanje Boga."¹

Filipu Isus odgovori: "Reče mu Isus: »Toliko sam vremena s vama, a ti me, Filipe, ne poznaješ? Tko je video mene, video je Oca. Pa kako ti kažeš: 'Pokaži nam Oca'?" (Ivan 14:9).

Mogli bismo pretraživati cijeli život i nikada Ga ne pronaći, ali On nam se otkrio. Bog želi biti pronađen toliko da je On osigurao brojne načine kako bismo se susreli s Njim.

NAČINI SPOZNAJE BOGA

Preko proroka Jeremije, Bog nam daje uvjet potreban da bismo Ga upoznali ovdje i sada: "Tražit ćete me, i naći ćete me kada me potražite svim svojim

srcem" (Jeremija 29:13).

Naša potraga za Bogom ne bi trebala biti ograničena na teoriju. Trebamo Ga svakodnevno aktivno tražiti. U svom milosrđu Bog je osigurao sredstva pomoću kojih Mu možemo doći bliže i upoznati Ga intimnije:

1. BIBLIJA

Ako se u razgovoru spomene osoba za koju nikada prije niste čuli i vaša je radoznalost probuđena, vjerojatno ćete posvetiti neko vrijeme istraživanju te osobe kako biste saznali više o njoj. Nezadovoljni kratkim spominjanjem koje ste čuli, možda ćete pretraživati kako bi pročitalie što su drugi rekli o njima ili što su oni rekli o sebi. Pitat ćete one oko sebe, što su čuli ili što misle.

Bog je pripremio švedski stol s informacijama za one koji žele znati više o Njemu. Ne smijemo se zadovoljiti samo površnim znanjem. Krist nam je rekao: "istražujete Pisma"

(Ivan 5:39). On želi da Ga osobno upoznamo; stoga je dao Bibliju kao objavu samoga Sebe:

“Blagoslovljena Biblija daje nam spoznaju o velikom planu spasenja i pokazuje nam kako svaki pojedinac može imati vječni život. Tko je autor Knjige? –Isus Krist. On je Istinski svjedok, i On kaže svojima: ‘Dajem im život vječni; i nikada neće propasti, niti će ih tko oteti iz moje ruke.’ Biblija nam pokazuje put do Krista, a u Kristu se otkriva vječni život.”²

Naš stav i namjera kada otvorimo Bibliju određuju što ćemo izvući iz njezinih stranica. Božja Riječ će nas dovesti do toga da Ga bolje upoznamo ako ju proučavamo otvorenog srca. Boga možemo intimnije upoznati ako dopustimo Duhu Svetom da nas impresionira čistim istinama Svetoga pisma.

“Židovi su imali Pismo koje je svjedočilo o Kristu, ali nisu mogli razaznati Krista u Pismu. Oni su istine Starog zavjeta toliko pomiješali s ljudskim mišljenjima da su njegova učenja bila mistificirana, a volja Božja prema čovjeku prikrivena. Kristova propovijed na gori praktički je proturječila doktrinama samopravednih književnika i farizeja. Toliko su krivo predstavili Boga da su na Njega gledali kao na strogog suca, nesposobnog za suošćanje, milost ili ljubav. Predstavili su ljudima beskrajne maksime i tradicije koje za svoj autoritet nisu imale ‘Tako govori Gospodin’. Iako su tvrdili da poznaju i štuju pravog i živog Boga, potpuno su krivo predstavili Njega i Njegov karakter otkriven u Njegovom Sinu. Krist je neprestano radio kako bi uklonio te pogrešne predodžbe, kako bi se moglo obnoviti povjerenje ljudi u Božju ljubav. Naučio je čovjeka

da se vrhovnom Vladaru obraća novim imenom - ‘Naš Otac.’ Ovo ime predstavlja naš istinski odnos prema Njemu, a kada se iskreno izgovori sa ljudskih usana, to je glazba u Božjim ušima. Krist nas vodi do prijestolja Božjega novim i živim putem.”³

Jeste li spremni čitati i proučavati svoju Bibliju otvorenog srca, učiti i biti preobraženi? Tada ćete upoznati Boga i iskusiti Njegovu moć u svom životu kao nikada prije. Vidjet ćete promjene u sebi, kao i u onima oko vas.

2. MOLITVA

Ako je osoba koju ste tražili na Googleu čak i malo slavna, malo je vjerojatno da ćete je moći kontaktirati putem e-pošte ili telefona. Možda postoji broj za njihov ured, ali ih nećete moći osobno dobiti.

Ali do Boga možemo doći pognutom glavom i sklopjenim rukama. Molitva je izravan kanal do Boga. Ona produbljuje naš odnos s Njim i tako stječemo bolje razumijevanje našeg nebeskog Oca. Molitva nam pomaže da postanemo svjesni Božje prisutnosti u našim životima i jača našu povezanost s Njim.

Kroz molitvu možemo izraziti zahvalnost, tražiti Božje vodstvo, ispovijedati grijehu i tražiti oprost. Molitva također pruža priliku za tišinu, dopuštajući nam da čujemo glas Duha Svetoga, dajući nam dublje razumijevanje vlastitih potreba i Božje spremnosti da nas blagoslovi i da nam snagu za pobijedu.

“Biblija nam prikazuje Boga na Njegovom uzvišenom i svetom mjestu ne u stanju nerada, ili u tišini i samoći, već okruženog s deset tisuća puta deset tisuća i

tisućama tisuća svetih bića, koja čekaju da izvrše Njegovu volju. Kroz tokove koje mi ne možemo prepoznati, On održava živu vezu sa svakim područjem svoje vladavine. Međutim, Njegovo zanimanje i zanimanje cijelog Neba usmjereno je na naš sićušni svijet, na duše za čije je spasenje dao svog jedinorodnoga Sina. Bog se saginje sa svog prijestolja da čuje zov potlačenih. Na svaku iskrenu molitvu On odgovara: “Evo mene.” On podiže žalosne i prezrene. U svim našim tugama On je tužan. U svakoj kušnji i svakoj napasti anđeo iz Njegove neposredne blizine je tu da izbavi.

Čak ni vrabac ne pada na zemlju bez Očeva znanja. Sotonina mržnja prema Bogu navodi ga da mrzi sve što je predmet Spasiteljeva staranja. On teži da uništi Božje djelo i uživa čak i u uništavanju nijemih stvorenja. Jedino Božja zaštitnička briga čuva ptice da nas uveseljavaju svojim radosnim pjesmama. Međutim, On ne zaboravlja čak ni vrapce. “Dakle: ne bojte se! Vi više vrijedite od mnoštva vrabaca.”⁴

“Svakodnevna molitva je isto toliko potrebna za rastenje u milosti i za duhovni život koliko je i hrana potrebna za tjelesno zdravlje. Naviknimo se da često podižemo svoje misli k Bogu u molitvi. Ako misao luta, vratimo je natrag. Ustrajni naporci će to olakšati. Nije razumno da se makar samo za jedan trenutak udaljimo od Krista. Mi možemo osigurati sebi Njegovu prisutnost na svakom koraku ako ispunjavamo uvjete koje je On postavio.”⁵

“Ištite i dat će vam se; tražite i naći ćete; kucajte i otvorit će vam se.” (Matej 7:7).

„Što li nebeski anđeli misle o

**“Iako oko nas može vladati zaražena, pokvarena atmosfera,
mi ne moramo udisati njezina kužna isparenja,
već možemo živjeti u čistom zraku Neba.”**

jadnim i bespomoćnim ljudskim bićima izloženim iskušenjima, koji se tako malo mole i imaju tako malo vjere, iako Božje srce puno neizmjerne ljubavi čezne za njima, te premda im je Bog spreman dati više nego što to oni uopće mogu tražiti ili čak pomisliti? Andeli su sretni što mogu služiti Bogu i raduju se što su u Njegovoj blizini. Svoju povezanost s Bogom smatraju najvećom radošću. A ipak, djeca ove Zemlje, kojima je tako potrebna pomoć koju im samo Bog može dati, izgledaju zadovoljni bez vidjela Njegovog Duha, bez pratnje Njegove prisutnosti.⁶

“Vrata našeg srca moraju biti stalno otvorena, stalno se mora podizati poziv Isusu da dođe i da boravi kao nebeski gost u našoj duši.

Iako oko nas može vladati zaražena, pokvarena atmosfera, mi ne moramo udisati njezina kužna isparenja, već možemo živjeti u čistom zraku Neba. Mi možemo zatvoriti svaki prilaz nečistim maštanjima i nesvetim mislima ako iskrenom molitvom svoju dušu uzdignemo u Božju blizinu. Oni koji su otvorili svoje srce da prime od Boga podršku i blagoslov hodat će u svjetloj atmosferi od ove zemaljske i održavat će stalnu vezu s Nebom.”⁷

“Možemo razgovarati s Isusom. Možemo razgovarati s Isusom kao što je Henok razgovarao s Bogom. Mogao je svome Gospodinu reći sve o svojim kušnjama. Ovo je bio

način na koji je Henok hodao s Bogom, a kada je svjetlo obasjalo njegov put, on nije rekao: ‘Zašto, pa što će moji prijatelji i rođaci reći o meni ako krenem ovim putem?’ Ne, on je učinio ono što je bilo ispravno bez obzira na posljedice.

“Henok je tražio vezu s Bogom, a oni koji nemaju vezu s Bogom imaju vezu s nekim drugim tko će ih odvesti od svega dobrog. Svi mi oblikujemo svoj karakter. Henok je formirao pravedan karakter i kao rezultat toga bio je prenesen na nebo ne iskusivši smrt. Kad Gospodin dođe drugi put, bit će nekih koji će biti preneseni a da ne vide smrt i želimo znati hoćemo li mi biti u tom broju. Želimo znati jesmo li potpunosti na strani Gospodina, sudionici Božanske prirode, odvojeni od pokvarenosti svijeta koja vlada kroz požudu; jesmo li ljudi koji ne pokušavaju olakšati svoj put izbjegavajući kušnje i poteškoće, koji stavljaju sebe u ispravan odnos s Bogom, dopuštajući Mu da se On pobrine za posljedice.”⁸

Hoćete li od sada više moliti?

3. ODNOŠI

Možda se u potrazi za više informacija o teško dostupnoj poznatoj osobi koju ste istraživali sretnete s nekim tko ju je osobno upoznao. Kad čuješ njihovo iskustvo i povežeš ga s iskustvom koje je netko drugi imao, ubrzo stvaraš potpuniju i bogatiju sliku karaktera te osobe.

Štovanje Boga u zajednici obogaćuje naš odnos s Njim. Kroz razmjenu iskustva otkrivamo različite aspekte Božje milosti i karaktera koje možemo povezati s vlastitim iskustvima kako bismo imali potpuniju sliku o tome tko je Bog.

To što smo dio Božje obitelji daje nam prilike da razvijemo crte Božjeg karaktera u našim životima, dajući nam dublji uvid u Njegovu ljubav i milost prema nama.

Sveto pismo objašnjava da svatko od nas treba koristiti svaki dar koji je primio za služenje drugima, kao vjerni upravitelj Božje milosti u njezinim različitim oblicima. Moramo jedni druge podnosići i opršati ako imamo zamjerku na koga, kao što je i Gospodin nama oprostio. (1. Petrova 4:10; Kološanima 3:13.)

“Stroj može biti savršen u svim svojim dijelovima, a ipak postoji mnogo trenja i trošenja u njegovim pokretima; ali nanesite ulje, i on svoj posao obavlja tiho i dobro. Tako je i s nama. Potrebno je imati ulje milosti u našim srcima, kako bismo spriječili razmirice koje mogu nastati između nas i onih za koje radimo. Tada, imajući ne samo argumente istine nego i ulje milosti, možemo snažno nositi poruku. Predrasude će biti razbijene i veliko djelo bit će obavljeno...

“Oni koji su angažirani u velikom i svečanom djelu upozoravanja svijeta, ne bi trebali imati samo osobno iskustvo s Bogom, već bi trebali njegovati ljubav jedni prema drugima, i trebali bi se truditi biti jednog uma, jednog suda, gledati oči u oči. Odsutnost ove ljubavi jako veseli našeg lukavog neprijatelja. On je autor zavisti, ljubomore, mržnje i razdora; i raduje se kad vidi kako ovaj podli korov guši ljubav, tu nježnu biljku nebeskog porijekla...

“Ugled suradnika treba čuvati kao sveto. Ako netko vidi mane kod drugoga, neka ih ne uveličava pred drugima i čini od njih teške grijehе. To mogu

biti pogreške u prosudbi, za čije će prevladavanje Bog dati svoju milost. Kad bi savršeni anđeli mogli bolje od ljudi obaviti posao za palu rasu, Bog bi im to i povjerio. Ali umjesto toga, poslao je potrebnu pomoć preko siromašnih, slabih, zabludjelih smrtnika, koji su, imajući iste slabosti kao i njihovi bližnji, najbolje spremni pomoći im.”⁹

“Ljubljeni, ljubimo jedan drugoga; jer ljubav je od Boga; i svatko tko ljubi, rođen je od Boga i poznaje Boga. Onaj tko ne ljubi, nije Boga upoznao; jer Bog je ljubav.” (1. Ivanova 4:7, 8).

4. RELIGIJA

Religija koju nam je Krist pokazao primjerom je praktična. Ona nije toliko sadržana u knjigama i podzakonskim aktima, koliko u aktivnom radu i službi.

“Apostol je pokazao da se vjera ne sastoji u obredima, ceremonijama, isповijedanju vjerovanja i teorijama. Kad bi tako bilo, tjelesni bi je čovjek razumio istraživanjem, kao što razumije svjetovne stvari. Pavao je učio da je vjera praktična, spasonosna snaga, načelo od Boga, osobno doživljavanje Božje obnoviteljske sile u duši.”¹⁰

Ljudi su po prirodi sitničavi. Brojimo koliko smo djela učinili drugima kako bismo znali koliko su nam oni navodno dužni. Vodimo mentalne zapise o prijestupima koji su nam počinjeni. Gledajući sami sebe, pomišljamo: “Vidi koliko sam učinio. Jadan ja. Moram raditi sve za svakoga.” Ove nas misli samo odvlače dalje od Krista.

Kako bismo istinski upoznali Boga, moramo biti poput Njega. Njegovom milošću i Duhom Svetim, moramo služiti našim bližnjima bez obzira na to što oni zaslužuju ili ne zaslužuju. Moramo bezgranično oprštati i neumorno pomagati: “A u činjenju dobra ne posustajmo, jer čemo u svoje vrijeme žeti ako ne klonemo” (Galaćanima 6:9).

Kada to činimo, počinjemo shvaćati Božji karakter.

Dobivamo uvid u Njegovu ljubav prema nama i kako nam oprištati i blagoslivlja bez mjere, unatoč našoj nedostojnosti. Ovo je snažan način istinske spoznaje Boga ovdje i sada.

ZAŠTO POZNAVATI BOGA?

Jednom se dječak igrao sa svojim prijateljima. Odlučili su se igrati na drugoj livadi, a šetajući tamo došli su do potoka i morali su ga prijeći hodajući preko balvana. Svi su prešli na drugu stranu osim tog jednog dječaka. Prijatelji su ga zvali: “Hajde, prijeđi!” Ali dječak je odbio prijeći.

Jedan od njegovih prijatelja vratio se preko klade i pružio mu ruku: “Drži me za ruku. Neću dopustiti da padneš.” Ipak, dječak se nije pomaknuo.

U tom trenutku stigao je dječakov otac i upitao: “Zašto ne želiš prijeći rijeku?”

“Tata, bojim se”, odgovorio je dječak.

Otac ga je uhvatio za ruku i rekao: “Idemo!” Držeći oca za ruku, dječak je bez straha prešao potok.

U nekom trenutku tijekom sljedeće godine, možda ćete morati prijeći preko potoka po nestabilnom balvanu. Braća i sestre, poznavanje vašeg nebeskog Oca omogućit će vam da se pouzdate u Njegovu providnost i uživate mir pod Njegovom brigom, unatoč poteškoćama i kušnjama koje dolaze.

“Onda nemojmo zaboraviti milosti Božje nego ih čuvajmo kao dragocjene dragulje. Kada nas okružuju sile tame i šapuću sumnje u Božju ljubav i brigu za nas, crpimo povjerenje iz svjetla kojemu je dopušteno da nas obasja u našem životnom iskustvu.”¹¹

Ne moramo znati sve detalje o budućnosti; trebamo samo upoznati Boga ovdje i sada. Tada mi, vjerom, možemo držati Njegovu ruku. On zna budućnost i neće nas pustiti.

“Jer ja, Jahve, Bog tvoj, kriješim desnicu tvoju i kažem ti: “Ne boj se, ja ti pomažem.” (Izajia 41:13).

ZAKLJUČAK

Poznavanje Boga ne znači učenje mnoštva uvjerenja ili pravila. Radi se o razumijevanju Božje velike ljubavi koja nam se otkrila u Isusu Kristu, i razvijanju duble veze s Njim kroz duhovne prakse. Riječ je o održavanju otvorenog srca i uma kako bismo naučili i prepoznali Božju prisutnost u našim životima i svijetu oko nas.

“Sažetak i sadržaj cjelokupne kršćanske milosti i iskustva nalazi se u vjeri u Krista, u poznavanju Boga i Njegova Sina kojega je on poslao. Ali ovdje mnogi padaju, jer im nedostaje vjere u Boga. Umjesto da žele biti dovedeni u zajedništvo s Kristom u Njegovom samoodricanju i poniženju, oni uvijek traže vlastitu nadmoć. ...O kad bismo samo cijenili Božju ljubav, kako bi se naša srca proširila, naše ograničene simpatije povećale i otrgnule se od ledenih prepreka sebičnosti, a naše bi shvaćanje bilo dublje nego što je sada...

“Zbog toga što ne poznajemo Boga, nemamo vjere u Krista, i nismo duboko impresionirani poniženjem koje je podnio u našu korist, stoga nas Njegovo poniženje ne vodi do toga da se ponizimo i uzdignemo Isusa.”¹²

Bez obzira jeste li iskusni vjernik ili tek započinjete svoje putovanje, moja je molitva da upoznate Boga ovdje i sada.

Slijede neka pitanja koja možemo postaviti u druženju tijekom ovog Molitvenog tjedna:

1. Je li moguće pronaći Boga?
2. Kako nam se Bog otkriva?
3. Koji su neki blagoslovi koje vam je Bog podario ove godine, bez obzira jeste li ih zaslužili ili ne?
4. Kako nam odnosi s drugima pomažu da intimnije upoznamo Boga?

Literatura:

- 1 That I May Know Him, str. 9.
- 2 The Atlantic Union Gleaner, June 9, 1909.
- 3 The Atlantic Union Gleaner, June 9, 1909.
- 4 Želja vjekova, str. 356, 357.
- 5 Poruka mladima, str. 74.
- 6 Put Kristu, str. 98.
- 7 Put Kristu, str. 104.
- 8 Manuscript Releases, vol. 9, str. 256, 257.
- 9 Historical Sketches, str. 119, 120.
- 10 Djela apostola, str. 451.
- 11 The Youth's Instructor, July 15, 1897.
- 12 That I May Know Him, str. 104.

| Nedjelja, 10. prosinca 2023.

Poznavanje VJEĆNOG BOGA

— TEVITA BATIWALE

Starješina, Misija Južnopacifičke unije, Fiji

Ne tako davno, živio je jedan mladić odrastajući u malom selu na otoku okružen ogromnim Tihim oceanom. Postao je vrlo vješt stolar i ubrzo je osnovao svoj stolarski obrt radeći razne poslove, od izrade namještaja do gradnje skromnih kuća. Mladić je također imao vrijednog mlađeg brata koji se školovao i postao učitelj. Obojica su postali vrlo uspješni u svojim poslovima i bili su velik izvor ponosa i radosti za svoju obitelj. Njihov je uspjeh, međutim, postao izvor zavisti u srcima njihovih susjeda. Nekolicina njih je širila zlonamjerne glasine o tome da izvor uspjeha braće navodno dolazi iz uplenosti njihovog oca u neki oblik vještičarenja.

Tijekom ovog razdoblja, život mladića bio je izložen zlokobnim demonskim

utjecajima. Neprekidno bi ga maltretirao i progonio "čovjek" odjeven u tamnu odjeću koji ga je neprestano pratio - danju i noću. Istovremeno ga je počela pogađati čudna bolest zbog koje je potpuno izgubio vid na lijevom oku. Ljudi su smatrali da je mladićeva patnja bila očita Božja kazna i to ih je ohrabrilno da zbog već razbuktalih osjećaja ljubomore, gorčine i zavisti vrše nasilje nad mladićem, te su spalili njihovu obiteljsku kuću do temelja. Obitelj je izgubila sve, a mladić je protjeran iz sela. Unatoč progonstvu, pratio ga je taj zli duh kamo god je išao.

U svojoj očajničkoj želji da se oslobodi tog sotonskog duha, mladić je zavatio Gospodinu za oslobođenje.

Slučajno se dogodilo da se sreo sa starim suradnikom koji je kasnije postao crkveni

starješina jedne od najstarijih crkava adventista sedmog dana u glavnom gradu. Njegov prijatelj podijelio je s mladićem istinu o suboti i druge biblijske doktrine. Objasnjenja ovih tema utemeljenih na Biblijci osvjedočila su ga i dovela do dubokog preispitivanja kršćanskih uvjerenja kojih se prije držao. To je dovelo do njegovog konačnog krštenja i redovitog posjećivanja crkve svog prijatelja u gradu.

Demonski duh je udvostručio svoje napade na mladića, a sada i na njegovu obitelj, što se moglo samo pripisati bijesu i duboko ukorijenjenom antagonizmu. To se nastavilo unatoč tome što je bio član crkve 5 godina i čak je postao đakon. Njegova je situacija bila tako strašna da bi demon, povremeno, sjedio u posljednjoj crkvenoj klupi,

promatrajući svaku stvar koju je radio dok je naprijed služio. Nitko nije mogao vidjeti zlokobnog posjetitelja osim njega. Ovo iscrpljujuće iskustvo dodatno je produbilo iskrenu želju za izbavljenjem od ovih demonskih susreta i natjeralo mladića u dublji odnos s Bogom. Svoje je vrijeme provodio u redovnom postu, molitvi i proučavanju Biblije.

Kao rezultat toga, postupno je počeo mijenjati razne navike u svom životu. Značajna je bila promjena njegove prehrane u potpuno biljnu nakon što ga je na to uputio misionar u snu. Mladić je čuo da postoji slična crkva samo pet minuta hoda od njegove kuće i smatrao je to božjom providnošću. Jedini problem je bio u tome što su sebe nazivali "Reformnim pokretom adventista sedmog dana" (RPASD), i što neka od njihovih temeljnih uvjerenja nisu bila 100% uskladena s trenutnim pozicijama crkve u kojoj je on bio đakon. Ipak, odlučio je pokušati posjetiti tu crkvu sljedeće subote. Osjetivši ovu odluku, demonski su napadi postali žešći i učestaliji tijekom dana pripreme (petak) i tijekom subotnjeg jutra. Ono što je trebalo biti samo petominutni hod do ove crkve, bilo je jedno od najtežih razdoblja u životu ovog čovjeka jer je demon činio sve što je bilo u njegovoj ograničenoj moći da ga dovede do psihičkog sloma, kako bi odustao. Međutim, glavna vrata crkve pojavila su se u mladićevom oslabljenom vidu i uz molitvu sličnu Jakovljevoj, prošao je kroz njih. Nepoznati osjećaj slobode preplavio mu je srce kad je ugledao stazu koja je vodila do otvorenih vrata crkve na kojoj je započinjao sat subotnje škole. Pogled na mališane i mlade u njihovim zasebnim učionicama i poznate pjesme koje se pjevaju dali su ovom subotnjem danu drugaćiji doživljaj. Dok je hodao naprijed, vrlo poznati glas zazvao ga je po imenu. Čuvši riječi hladne poput srca bez Kristove ljubavi i zlokobne poput ubojitog bića, mladić se okrenuo prema izvoru ovog glasa. Bilo je to zlokobno

biće. Riječi su mu bile hladne; riječi su mu bile jednostavne. Stoeći ispred vrata poput zavezanih pasa, ali s tamnim očima koje su prodorno gledale u mladićevu dušu, zli duh reče: "Ovo je prava crkva. Ja ču otići odavde i ako ikada napustiš ovu crkvu, ponovno ču te sresti." Ne obazirući se na ono što je taj duh rekao, mladić je ušao u crkvu. Nije to shvatio ozbiljno jer ga je uvijek pratilo taj demonski duh, čak i u njegovoj prethodnoj crkvi. Nekoliko minuta kasnije, budući da je bio znatiželjan gdje je njegov nepoželjni suputnik, okrenuo se da pogleda stražnji dio male crkve. Naravno, tog duha nije bilo nigdje.

Od tog dana odlučio je napustiti svoju prijašnju zajednicu i pridružiti se toj crkvi. Čak i nakon povratka kući nakon završetka subote, nije bilo ni traga od demonskog duha. Nakon toliko godina mogao je napokon uživati u najljepšem, osvježavajućem snu – bez demonskog uznemiravanja. Nakon daljnog proučavanja Biblije i upoznavanja s temeljnim vjerovanjima crkve, krstio se i sada je đakon u svojoj lokalnoj adventističkoj crkvi. Ovo ga je životno iskustvo, kaže, dovelo do toga da malo više cijeni Božju ljubav i providnost te da Ga još više upozna. To ga je dovelo do toga da vidi kako se samo bližim odnosom s Kristom i predavanjem Njegovoj providnosti može pobijediti; da se samo kroz Krista može imati život – i na ovom i na budućem svijetu. Sve je to, smatra on, utjelovljeno u jednom posebnom stihu: "A ovo je život vječni, da spoznaju tebe, jedino pravoga Boga, i koga si poslao, Isusa Krista." (Ivan 17:3).

Ovaj članak će zaroniti u značenje ovog stiha za vjernika i što to znači "Spoznati vječnog Boga".

ZNATI

Iraz "znati" koristi se u nizu misli ili rečenica da pokaže ili izrazi ideju kako postoji određena misao ili istina koja je vrlo primjenjiva na određenu situaciju. Na primjer, "znati"

nasjeckati luk bez suza je zgodna vještina koju treba znati – pogotovo ako ne želite da povrće bude razlog vaših suza. Ovdje vidimo da je to posebno znanje visoko primjenjivo na tu konkretnu situaciju.

Imajući to na umu, možemo si postaviti sljedeće dvodijelno pitanje: "Što Krist želi da znamo?" i "Na što se to odnosi?"

Na temelju Ivana 17:3, odgovor je vrlo jednostavan.

Aspekt znanja: Upoznaj i znaj Boga i Isusa Krista.

Aspekt rezultata: Steknite vječni život.

Razumijevajući sada rezultat stjecanja te spoznaje, tj. spoznaje Boga, onda se moramo usredotočiti na komentar iz Biblije i Duha proroštva.

BOG VJEČNI

Kad nekoga poznajemo, očekuje se da smo upoznati sa svime što se tiče te osobe, a ne samo sa uobičajenim stvarima. Na primjer, koje su njihove preferencije, kakvi su njihovi stavovi o pojedinim pitanjima; što ne vole i kakvog su temperamenta. U suštini, od nas se očekuje da budemo bolje upoznati sa osobnim problemima te osobe u usporedbi s površnim znanjem koje netko drugi može imati. Toliko je pogrešaka i zabluda koje okružuju ispravno razumijevanje Boga i pitanja tko je On, da su mnogi zalutali. Unatoč tome, zanemarujući poplavu pogrešaka u vezi s ovim suštinskim znanjem, Biblija nam daje istinu "crno na bijelo".

Kakvo nam znanje onda Biblija može otkriti o Bogu osobno?

Jedan od prvih primjera gdje nam Biblija to jasno objašnjava su riječi koje dolaze iz samih Božjih usta u Izlasku 34. poglavlju. Kaže nam:

"I Gospod prođe ispred njega te viknu: »Gospod, Gospod, Bog milosrdan i milostiv, spor na gnjev, a bogat milosrdem i istinom; iskazuje milosrđe tisućama, prašta bezakonje i prijestup i grijeh, ali krivca

nipošto ne ostavlja nekažnjena, kažnjavajući bezakonje otaca na sinovima i na sinovima sinova, sve do trećega i četvrtoga koljena.” (Izlazak 34:6, 7).

Ovdje vidimo Božji karakter - intimne aspekte Božjeg života koji Ga izdvajaju od bilo kojeg drugog boga. Kad bolje razmislimo, nevjerojatno je, a opet intelektualno nekorektno da Beskonačni, Vječni Stvoritelj svemira sažme sve što se o Njemu može znati u nekoliko redaka. Ipak učinio je to da ograničeni, zao čovjek može, u najboljem slučaju, doći do površnog znanja o Njemu.

Zanimljivo, kako bismo stekli pravu spoznaju o Bogu i o tome tko je On, mi, poput Mojsija trebamo biti skriveni u „pukotini Stijene” (Izlazak 34:5).

U vezi s tom specifičnom slikom „Stijene” u drugom Mojsijevu iskustvu rečeno je da je “ta Stijena bila Krist.” (1. Korinćanima 10:4). Stoga ovdje vidimo da je za ispunjenje zahtjeva za poznavanje i poštivanje Boga, prvo potrebno da budemo dovedeni do Krista. Tek tada možemo istinski “vidjeti” Boga.

Sam Krist to komentira u Ivanu 14:6 gdje jasno kaže: “Ja sam put, istina i život: nitko ne dolazi k Ocu osim po meni” (Ivan 14:6). On također jasno kaže dok je razgovarao sa samopravednim Židovima koji su pokušavali doći do neba svojim pogrešnim tumačenjem Božje Riječi: “Istražujte Pisma, jer po njima mislite imati život vječni: i ona su ta koja svjedoče za mene” (Ivan 5:39).

Duh proroštva nam govori: “Kad se nalazio skriven u rasjelini stijene, Mojsije je ugledao Božju slavu. Kad se mi sakrijemo u pukotinu Stijene,

Krist će nas pokriti svojom probodenom rukom i mi ćemo čuti što Gospodin govori svojim slugama. I nama, kao i Mojsiju, Bog će se objaviti kao “Bog milosrdan i milostiv, spor na srdžbu, bogat ljubavlju i vjernošću, koji iskazuje milost tisućama, prašta bezakonje, grijeh i prijestup.” Izlazak 34:6, 7.¹

Kao što je prije spomenuto, otkrivanje i stjecanje ove spoznaje o Bogu je nešto za što bi uistinu bila potrebna vječnost. Ipak, Bog nam, u svom milosrđu, daje ono što nam je sada potrebno za naše spasenje u Njegovoj Riječi. On nam jasno kaže: “Što je sakriveno, pripada Gospodu, Bogu našemu, a što je otkriveno, pripada nama i sinovima našim dovijeka, da bismo vršili sve riječi ovoga zakona.” (Ponovljeni zakon 29:29) – osobito na primjeru Krista.

ZAPIS U PIJESKU

Vjerujem da je poseban primjer koji sažima ovo, iskustvo Krista i žene koju su pred Njega doveli farizeji na osudu, događaj koji nalazimo u Ivanu 8.

Poglavlje počinje izjavom da se Krist, nakon što je otišao na Maslinsku goru, vratio u hram kako bi Ga susreli lukavi farizeji s pitanjem s kojim su se nadali uhvatiti Ga u zamku.

“A knjižnici i farizeji dovedu k njemu ženu zatečenu u preljubu. I kad je staviše u sredinu, rekoše mu: »Učitelju, ova žena zatečena je u samom činu preljuba, a u Zakonu nam je Mojsije zapovjedio takve kamenovati. Sto, dakle, ti kažeš?“ (Ivan 8:3–5).

U usporedbi s drugim

situacijama u kojima je nailazio na takve pokušaje klevete, Kristov je odgovor bio prilično znakovit.

“A to govorahu iskušavajući ga, kako bi ga imali za što optužiti. A Isus, sagnuvši se dolje, pisaše prstom po zemlji praveći se da ne čuje.” (Ivan 8:6).

Vjerojatno sve više bijesni, tužitelji su Ga ponovno pritiskali svojim nizom pitanja sve dok Krist nije odgovorio jednostavnim, ali dušebrižnim pitanjem prije nego što se ponovno sagnuo kako bi nastavio svoje tajanstveno pisanje.

“A kako su ga nastavili ispitivati, uspravi se i reče im: »Tko je od vas bez grijeha, neka prvi baci kamen na nju!“ (Ivan 8:7). Učinak Kristovih riječi i djela duboko je osudio i ukorio sve nazočne kako to Ivan piše: “A oni su, čuvši to, a ukorenii od vlastite savjesti, izlazili jedan po jedan, počevši od starijih pa sve do posljednjih. I osta Isus sâm i žena koja stajaše u sredini” (Ivan 8:9).

Napokon, Krist, nakon što je završio svoje majstorsko djelo kao autor popisa u pjesku “uspravivši se, ne vidje Isus nikoga osim žene; i reče joj: “Ženo, gdje su ti tvoji tužitelji? Zar te nitko nije osudio?” (Ivan 8:10).

Što je napisao? To možda nikada nećemo saznati dok ne dođemo u vječnost zahvaljujući Njegovoj milosti. Ali sljedeće što znamo za nas sažima cijelo ovo iskustvo.

Odgovarajući na Njegovo pitanje, “Ona reče: “Nitko, Gospodine.” I reče joj Isus: “Ni ja te ne osuđujem. Idi i više ne grieši.” (Ivan 8:11).

Vjerujem da je ova priča jedna od mnogih koje pokazuju sve što trebamo znati o Bogu i Kristu vezano uz vječni život (Ivan 17:3).

“... krunu u blagodati spasenja predstavlja život vječni kao dar Božji u Kristu Isusu Gospodinu našemu (Rimljanima 6:23).”

VJEĆNI ŽIVOT

Još od pada čovječanstva, imamo stalnu nadu koja nam je obećana za naše izbavljenje. Prijevara zmije bila je prekorena u riječima: "I neprijateljstvo mećem između tebe i žene, i između tvojega sjemena i njezina sjemena: on će ti potirati glavu, a ti ćeš mu potirati petu."² (Postanak 3:15).

Ovo "sjeme" o kojem se ovdje govorи - Krist, izvrшило je to djelo u svojoj zemaljskoj službi i upravo ovdje vidimo otkupiteljsku ljubav koju je, bez obzira na to koliko ne zaslужujemo, Bog besplatno dao.

U izravnom smislu, cijelo čovječanstvo predstavlja osuđenu žena iz Ivana 8. Optuženi za grijeh od đavla grijeha, s pravom zaslужujemo platiti njegovu kaznu - smrt (Rimljanima 6:23), a ipak, Bog je napravio put. Samo je stjecanjem znanja o Njegovom planu otkupljenja čovjeku moguće napraviti izbor: prihvati i biti spašen ili odbaciti i na kraju biti izgubljen.

Međutim, znajući Božju izraženu volju iz Njegove Riječi, On ne želi da itko bude izgubljen.

Moleći Izraelce, kaže Bog, Odbacite od sebe sve svoje prijestupe, "...jer zašto da umrete, dome Izraelov? Jer nema meni zadovoljstva u smrti onoga tko umre", govori Gospodin Bog, "stoga se obratite i živite." (Ezekiel 18:31, 32).

Krist je došao na ovaj svijet, umro i uskrsnuo kako bi nam dao spoznaju o Bogu i Njegovoj beskrajnoj ljubavi prema nama. Upravo kroz službu Duha Svetoga postajemo opremljeni da budemo uvedeni u svu istinu – da tada možemo imati priliku donijeti odluku o životu.

"A ovo je život vječni", rekao je Krist, "da poznaju tebe jedinoga istinitog Boga, i koga si poslao Isusa Krista". (Ivan 17:3). A prorok Jeremija poručuje: "Ovako veli Gospod: »Neka se mudar ne hvali svojom mudrošću i neka se silan ne hvali silom svojom ni bogat neka se ne hvali svojim bogatstvom; nego tko se hvaliti hoće, neka se

hvali time što razumije i poznaje mene, da sam ja Gospod koji čini milosrđe, pravicu i pravdu na zemlji, jer to mi je miло«, riječ je Gospodnja." Jeremija 9:23, 24. Ljudski um je jedva u stanju shvatiti širinu, dubinu i visinu duhovnog dostignuća onoga tko stekne ovo saznanje."²

"Dajući nam svoju Riječ, Bog nam je dao sve istine koje su nam potrebne za spasenje. Tisuće su već zahvaćale s ovih izvora života, a ipak se razina njihovih voda nije smanjila. Tisuće su stavile Gospodina pred sebe i gledajući Ga promijenile se, poprimajući Njegov lik. Njihov duh gori u njima dok govore o Njegovom karakteru, dok objavljaju ono što je Krist postao njima i što su oni postali Kristu. Ali ti istraživači nisu iscrpli ove velike i svete teme. Još se mnoge tisuće mogu uključiti u istraživanje tajni spasenja. Kada se budemo bavili Kristovim životom i karakterom Njegovog poslanja, zrake svjetla zasjat će sve jasnije pri svakom pokušaju da otkrijemo istinu. Svako novo istraživanje otkrivat će nešto novo i mnogo zanimljivije od onoga što nam je dotad bilo poznato. Ova tema je neiscrpna. Proučavanje Kristovog utjelovljenja, Njegove žrtve pomirnice i posredničke službe zaokupljat će umove marljivih istraživača sve dok bude vremena; i gledajući prema Nebu i njegovim bezbrojnim godinama, oni će uzviknuti: "Velika je tajna pobožnosti!"³

Napominjem da trebamo razumjeti i znati da je Gospodin koji iskazuje ljubav, osudu i pravednost vječan. U svjetlu ovoga, svoju djecu moramo poučavati spoznaji o Bogu i Njegovom visokom standardu. Dok se natječemo s brigama ovoga svijeta za vrijeme da poučimo svoju djecu, trebamo tražiti Božje vodstvo kako bismo intervenirali na božanski način i tako valjano izvršili zadatka.

"Poznavati Boga jest vječni život. Poučavate li svoju djecu tome, ili ih učite kako zadovoljiti svjetovna mjerila? Pripremate li se za dom što ga Bog sprema za vas? ... Učite svoju djecu o

Spasiteljevom životu, smrti i uskrsnuću; naučite ih da proučavaju Bibliju. (...) Poučite ih kako oblikovati karakter koji će živjeti kroz vječna vremena. Moramo se moliti kao nikada dosad da Bog čuva i blagoslovi našu djecu."⁴

ZAKLJUČAK

David je razmišljao o Božjoj vjernosti u svim generacijama i uzviknuo u Psalmu 100:5: "Jer dobar je Gospod, milosrđe njegovo je vječno, i istina njegova traje svim naraštajima." I opet, u posljednjoj knjizi u Bibliji, Otkrivenju, ponovno imamo podsjetnik na Božju vječnost: "»Ja sam Alfa i Omega, početak i svršetak«, govori Gospodin, »Onaj koji jest i koji bijaše i koji dolazi, Svetogući.«" (Otkrivenje 1:8). Kroz Isusa možemo imati vječni život. On je umro, Njegova krv čisti naše grijeha i kroz ovaj dar, poznajući ga, možemo imati vječni život. "Jer plača je grijeha smrt, a dar Božji život vječni u Kristu Isusu Gospodinu našemu (Rimljanima 6:23)."

"Da su srebro i zlato bili dovoljni za iskupljenje ljudi, kako bi to lako mogao postići Onaj koji kaže: »Moje je srebro i moje je zlato« (Hagaj 2:8). Ali grješnik je mogao biti iskupljen samo dragocjenom krvlju Sina Božjeg. Plan spasenja je i osnovan na žrtvi. Apostol Pavle je pisao: »Jer znate milost našega Gospodina Isusa Krista, da je on, premda bijaše bogat, zbog vas postao siromašan da se njegovim siromaštvom vi obogatite« (2. Korinćanima 8:9). Krist je sebe žrtvovao da bi nas iskupio od svake nepravde. A krunu u blagodati spasenja predstavlja »život vječni« kao »dar Božji u Kristu Isusu Gospodinu našemu« (Rimljanima 6:23).⁵

"A Kralju vječnome, besmrtnome, nevidljivome, jedinome mudrom Bogu, neka je čast i slava u vijeće vjekova." (1. Timoteju 1:17). Amen.

Literatura:

¹ Kristove priče, str. 162.

² Djela apostola, str. 531.

³ Kristove priče, str. 133.

⁴ Odgovorno roditeljstvo, str. 494.

⁵ Djela apostola, str. 519.

Nismo TE POZNAVALI

Nismo Te upoznali kako smo trebali,
Niti naučili o Tvojoj mudrost, milost i moći;
Zemaljske stvari ispunjavale su naše misli,
I sitnice trenutnog, prolaznog vremena.
Gospodine, prosvijetli nas da vidimo Tvoju istinu,
I učini nas mudrima u poznavanju Tebe.

Nismo Ti služili kako smo trebali,
Ah! Kolike neizvršene dužnosti,
Koliko učinjenog rada s malo žara,
Kolike bitke izgubljene, ili jedva dobivene!
Gospodine, daj nam revnost i daj nam moć,
Za Tebe raditi, za Tebe se boriti.

Nismo te ljubili kako smo trebali,
Niti smo marili što smo od Tebe voljeni;
Tvoju prisutnost hladno smo tražili,
I slabašno čeznuli da vidimoa Tvoje lice,
Gospodine, daj nam čisto srce puno ljubavi
Da osjetimo i posjedujemo ljubav Tvoju.

— Thomas B. Pollack